

ความผูกพันผ่านวัตถุ
The Object's relationship

ศิลปนิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร

ศิลปกรรมศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาจิตรกรรม

คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

ปีการศึกษา 2557-2558

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง อนุมัติให้
ศิลปนิพนธ์ ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาศิลปกรรมศาสตรบัณฑิต

.....คณบดี คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์

คณะกรรมการตรวจศิลปนิพนธ์

.....
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์วุฒิกกร กองคา)

ประธานกรรมการ

.....
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ม.ล.บุศยมาศ นันทวัน)

กรรมการ

.....
(อาจารย์คมสัน หนูเขียว)

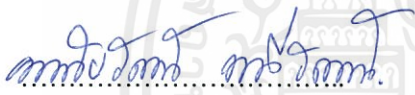
กรรมการ

.....
(อาจารย์อัฐพร นิมมาตย์แก้ว)

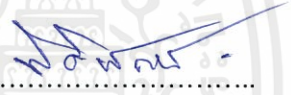
กรรมการ

.....
(อาจารย์อนุพงษ์ จันทร์)

กรรมการ

.....
(อาจารย์หทัยรัตน์ มณีรัตน์)

กรรมการ

.....
(อาจารย์นิธิพัฒน์ หอยสังข์ทอง)

กรรมการ

.....
(รองศาสตราจารย์อลิตา จันผิงเพชร)

กรรมการและเลขานุการ

.....
(อาจารย์หทัยรัตน์ มณีรัตน์)

อาจารย์ที่ปรึกษาศิลปนิพนธ์

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

หัวข้อศิลปนิพนธ์	ความผูกพันผ่านวัตถุ
	The Object's relationship
ชื่อ	นางสาวธนรัตน์ วงษ์น้อย
รหัสนักศึกษา	54020451
สาขาวิชา	จิตรกรรม
คณะ	สถาปัตยกรรมศาสตร์
ปีการศึกษา	2557 - 2558
อาจารย์ที่ปรึกษา	อาจารย์ หทัยรัตน์ มณีรัตน์

บทคัดย่อ

จากความรู้สึกคิดถึงห้วงเวลาแห่งความสุขที่เคยเป็นอยู่ในวิถีครอบครัวข้าพเจ้า เกิดเป็นภาพความทรงจำที่ประทับใจ จึงต้องการเชื่อมความรักความผูกพันของตนเองต่อบุคคลในครอบครัว ในมุมมองข้าพเจ้าที่ได้สัมผัสถึงความสุขและความอบอุ่นนี้ ถ่ายทอดผ่านตัววัตถุและวัตถุที่มีความหมายในตัวเอง เป็นภาษาศิลปะที่สื่อถึงความรักแทนบุคคลในครอบครัวซึ่งเป็นที่รัก นำเสนอในรูปแบบการแสดงออกโดยวิธีการผสมผสานระหว่างวัตถุกับวัสดุในครอบครัว ซึ่งเป็นความสุขที่ข้าพเจ้าสัมผัสได้ การเชื่อมโยงของมนุษย์ที่มีต่อกันและต่อวัตถุในรูปแบบทางสังคมไทย ที่เป็นครอบครัวแบบต่างจังหวัด ซึ่งจะมีวิถี ความเป็นอยู่ ประเพณี วัฒนธรรม ความเชื่อที่เรียบง่ายแต่มีแบบแผนสืบทอดต่อกันมารุ่นต่อรุ่น ทำให้ข้าพเจ้าได้เข้าใจว่ากาลเวลาทำให้วัตถุสิ่งของแปรสภาพ ซ้ำรูปและขาดหายไปตามสภาวะการณ์ ช่วงเวลา และยุคสมัย แต่เมื่อวัตถุเปลี่ยนจากสภาพหนึ่งไปสู่อีกสภาพหนึ่งก็คือ การแปรสภาพทั้งรูปร่างและความหมาย

ความเปลี่ยนแปลงทั้งวัตถุและบุคคลในครอบครัวถูกใช้เป็นแรงบันดาลใจ รวมถึงแรงผลักดันให้ข้าพเจ้าสร้างสรรค์ผลงาน โดยมีวัตถุสิ่งของเป็นตัวกลาง สื่อสารประสบการณ์ ความทรงจำ อีกทั้งยังเป็นสิ่งที่มีคุณค่าทางจิตใจ โดยใช้เทคนิคการถักเชื่อมต่อกันจากวัสดุจริง และการเย็บผ้าเป็นการเชื่อมต่อกัน เพื่อเติมเต็มส่วนที่ขาดหาย เกิดการประสานใหม่ระหว่างวัสดุใหม่กับวัตถุเดิม ซึ่งเป็นการเชื่อมโยงของความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลกับวัตถุ เป็นการบอกเล่าเรื่องราวในวัตถุชิ้นนั้นให้สมบูรณ์จากความรู้สึกและประสบการณ์ที่มีอยู่

กิตติกรรมประกาศ

ศิลปนิพนธ์นี้สำเร็จลุล่วงได้ด้วยความกรุณาจากอาจารย์ที่ปรึกษา อาจารย์หทัยรัตน์ มณีรัตน์ ที่ให้ความช่วยเหลือ ให้คำชี้แนะช่วยแก้ปัญหาตลอดจนให้ความรู้และประสบการณ์ที่ดีแก่ข้าพเจ้า

ขอขอบพระคุณมูลนิธิหม่อมเจ้าหญิงมารศรีสุขุมพันธุ์ บริพัตร ที่ให้การสนับสนุนการทำศิลปนิพนธ์นี้

สำหรับคุณงามความดีอันใดที่เกิดจากศิลปนิพนธ์ฉบับนี้ ข้าพเจ้าขอมอบให้กับบิดามารดา ซึ่งเป็นที่รักและเคารพยิ่ง ตลอดจนครูอาจารย์ที่เคารพทุกท่านที่ได้ประสิทธิ์ประสาทวิชาความรู้และถ่ายทอดประสบการณ์ที่ดีให้แก่ข้าพเจ้า

ธนรัตน์ วงษ์น้อย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อ	ก
กิตติกรรมประกาศ	ข
สารบัญ	ค
สารบัญภาพประกอบ	ง
สารบัญภาพประกอบ(ต่อ)	จ
บทที่ 1 บทนำ	1
1.1 ความสำคัญของโครงการ	1
1.2 วัตถุประสงค์ของโครงการ	2
1.3 ขอบเขตของโครงการ	3
บทที่ 2 อิทธิพลที่สำคัญต่อการสร้างสรรค์งานศิลปกรรม	4
2.1 อิทธิพลที่ได้รับจากสภาพแวดล้อม	4
2.2 อิทธิพลจากบุคคลในครอบครัว	5
2.3 อิทธิพลที่ได้รับจากศิลปิน	6
2.4 แนวความคิดสร้างสรรค์	17
บทที่ 3 วิธีดำเนินการสร้างสรรค์	18
3.1 ภาพร่างและการพัฒนาภาพร่าง	19
3.2 กระบวนการสร้างงาน	22
บทที่ 4 วิเคราะห์การสร้างสรรค์	25
4.1 วิเคราะห์ผลงานโดยรวม	25
4.2 วิเคราะห์ทัศนธาตุ	26
4.3 วิเคราะห์การจัดองค์ประกอบศิลป์	40
บทที่ 5 บทสรุป	45
บรรณานุกรม	46
ภาพผลงานศิลปะ	47
ประวัติผู้เขียน	51

สารบัญภาพประกอบ

ภาพที่	หน้า
1. บ้านของข้าพเจ้า จ.อ่างทอง	5
2. จักรเย็บผ้าของแม่ จ.อ่างทอง	6
3. เก้าอี้ตัวประจำของพ่อ จ.อ่างทอง	6
4. แม่ยิ้มผมให้พ่อที่บ้าน จ.อ่างทอง	7
5. เสื้อดอกของแม่	7
6. เสื้อทำสวนของพ่อ	8
7. เปลที่ใช้นอนตอนเด็กที่บ้าน จ.อ่างทอง	8
8. แม่ไปดูข้าวที่นา จ.อ่างทอง	9
9. ภาพถ่ายพ่อกับแม่ที่บ้าน จ.อ่างทอง	9
10. ภาพสนทนาประจำวันที่บ้าน จ.อ่างทอง	10
11. ผู้กับข้าวที่บ้าน จ.อ่างทอง	10
12. Thread of Love	12
13. สายใยแห่งชีวิต	12
14. หมอนของพ่อ	14
15. Sleep	14
16. บันทึกประจำวันของแม่	16
17. อาหารมือค้ำ	17
18. ภาพร่างชุด “เก้าอี้ไม้ของพ่อ”	19
19. ภาพร่างชุด “จักรเย็บผ้าเก่าของแม่”	20
20. ภาพร่างชุด “เปลนอนตอนเด็กของข้าพเจ้า”	21
21. ภาพข้อมูลการเย็บผ้าที่บ้าน จ.อ่างทอง	22
22. ภาพข้อมูลการถักโครเชต์ที่บ้าน จ.อ่างทอง	23
23. ภาพข้อมูลการผูกเปลที่บ้าน จ.อ่างทอง	23
24. ภาพวิเคราะห์องค์ประกอบจากผลงานชิ้นที่ 1	40
25. ภาพวิเคราะห์องค์ประกอบจากผลงานชิ้นที่ 2	42
26. ภาพวิเคราะห์องค์ประกอบจากผลงานชิ้นที่ 3	43
27. ชื่อผลงาน เก้าอี้ไม้ของพ่อ	48

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญภาพประกอบ (ต่อ)

ภาพที่	หน้า
28. ชื่อผลงาน จักรเย็บผ้าเก่าของแม่	49
29. ชื่อผลงาน เปลนอนตอนเด็กของข้าพเจ้า	50

บทที่ 1

บทนำ

ครอบครัวเป็นที่แรกเริ่มที่มีความสำคัญที่สุดเพราะเป็นสถาบันที่มีบทบาทสัมพันธ์อย่างใกล้ชิดกับมนุษย์ทุกคนในสังคม เป็นการอยู่ร่วมกันของบุคคลที่เป็นสมาชิก ซึ่งมีความสัมพันธ์กันผูกพันกัน อันหมายถึงความสัมพันธ์ทางสายเลือด มีปฏิสัมพันธ์ช่วยเหลือเกื้อกูลกัน สนใจทุกข์สุขซึ่งกันและกัน มีความรักความปรารถนาดีต่อกันรวมทั้งทำหน้าที่ทางสังคมในการถ่ายทอดค่านิยมปลูกฝังความเชื่อต่างๆ ซึ่งความสัมพันธ์ของสมาชิกแต่ละครอบครัวมีลักษณะเฉพาะแตกต่างกันไป มีวิถีปฏิบัติที่แตกต่างกันตามสภาพแวดล้อม ที่อยู่อาศัย และวิถีชีวิต

1.1 ความสำคัญของโครงการ

ครอบครัวแบบคนชนบทมักอยู่รวมกันเป็นหมู่บ้าน ลักษณะหมู่บ้านของชนบทไทย โดยทั่วไปมีหลายแบบ ที่เห็นกันอยู่มากคือการตั้งบ้านเรียงรายเป็นหมู่บ้านริมคลองหรือริมถนน จะเห็นได้มากในชนบทภาคกลาง ซึ่งครอบครัวข้าพเจ้าก็อาศัยอยู่ในวิถีแบบนี้ ครอบครัวจะมีญาติพี่น้องอาศัยอยู่ในละแวกเดียวกัน ดังนั้น ผู้คนในละแวกบ้านเดียวกันจึงมีความสัมพันธ์กันอย่างใกล้ชิดและแน่นแฟ้น ชีวิตในชนบทจึงเป็นชีวิตที่อบอุ่นด้วยญาติ ยึดถือขนบธรรมเนียมจารีตประเพณีอันดีงาม ที่มีมาตั้งแต่รุ่นบรรพบุรุษ และมีความสำคัญต่อชีวิตในชนบทอย่างมาก

เมื่อคนเราต่างมีความผูกพัน ความรู้สึกและอารมณ์ที่แตกต่างกันนั้นคือความรู้สึกอารมณ์ของมนุษย์โดยทั่วไป ในขณะที่ทุกความรู้สึก ความผูกพันที่แตกต่างกัน ทำให้ข้าพเจ้ารู้สึกสะท้อนใจถึงวันเวลาที่ผูกพันที่เคยเกิดขึ้นและเกิดขึ้น อารมณ์ความรู้สึกของข้าพเจ้าสื่อให้เห็นมุมมองช่วงเวลาความผูกพันของคนในครอบครัวต่างแง่มุมมองแตกต่างออกไปตามความเป็นจริง มุมมองในแต่ละมุมมองมีความสำคัญแตกต่างกันโดยมีเครื่องใช้ของบุคคลในครอบครัวสื่อเรื่องราวอยู่ วัสดุบ่งบอกถึงบุคคลในครอบครัว ที่ทุกคนในครอบครัวมีความรู้สึกผูกพันร่วมกัน ก่อให้เกิดความรู้สึกถึงความผูกพันในช่วงเวลานั้น ช่วงเวลาแห่งความผูกพันเกิดขึ้นจากอารมณ์ความรู้สึก ของข้าพเจ้าที่มีต่อครอบครัว บันทึกความทรงจำที่เกิดขึ้นจริงในช่วงเวลาที่มีความสุข

จากความผูกพันในครอบครัวแบบชนบท ช่วงเวลาแห่งความสุขและความผูกพันทำให้ข้าพเจ้าสัมผัสถึงความรู้สึกนี้ ซึ่งมาจากการมองเห็น รับรู้ และเกิดเป็นอารมณ์ความรู้สึกคิดถึงบ้าน

สำหรับมุมมองข้าพเจ้าถูกเลี้ยงมาแบบวิถีชนบท อบอุ่น เรียบง่าย ในช่วงเวลาที่เป็นอยู่ ความห่างไกลจากบ้านเกิด ถิ่นกำเนิดและครอบครัว ทำให้เกิดห้วงอารมณ์คิดถึงบ้านวันเวลาความผูกพัน ทำให้รับรู้ถึงสายสัมพันธ์ความสุขที่เคยเกิดขึ้นในครอบครัวได้อย่างสุขสันต์ เป็นอารมณ์ความสุขของข้าพเจ้าที่ต้องการจะถ่ายทอดในมุมมองช่วงเวลาแห่งความสุขนั้นที่ได้รับจากคนในครอบครัว

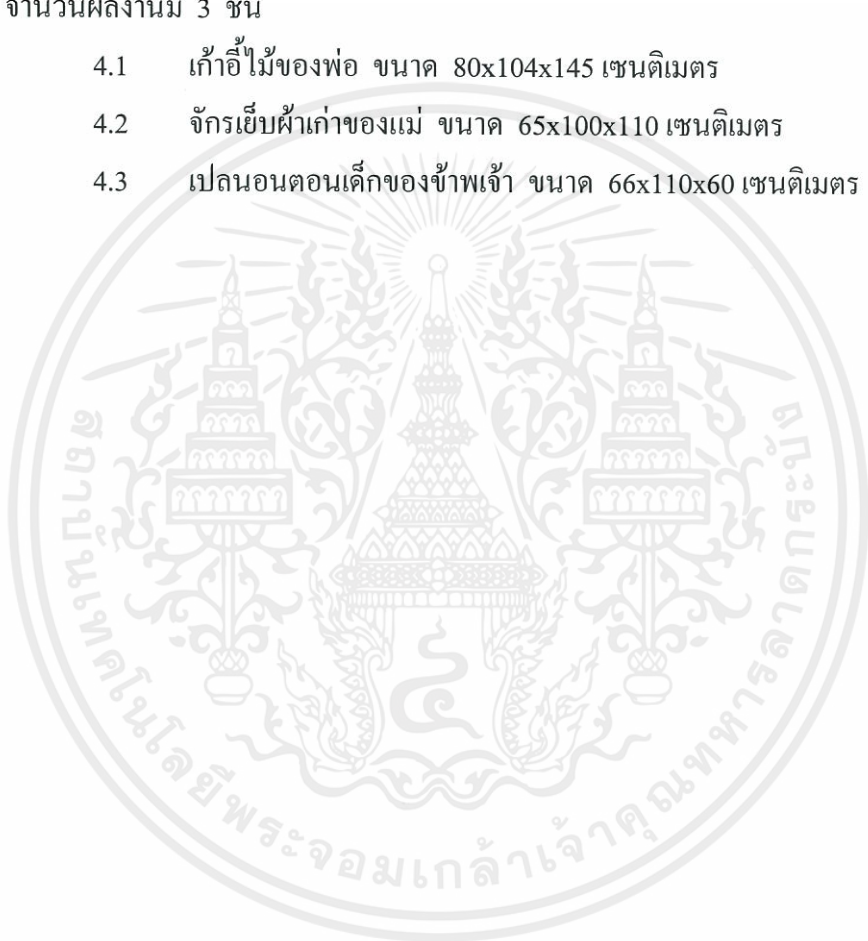
ข้าพเจ้าจึงเกิดความบังคาลใจในการสร้างสรรค์ผลงานศิลปะจากวัตถุขึ้นมา นำเสนอเรื่องราวของครอบครัวที่เคยเป็นอยู่ เพราะบ้านและครอบครัวเป็นทุกสิ่งอย่างของข้าพเจ้า ทั้งให้ความอบอุ่นแก่จิตใจและร่างกาย เป็นที่บำบัดความหิวอยู่แล้วอ้อมกายอ้อมใจ เป็นที่ให้เรานึกถึงถึงตอนไม่สบายใจคือคร่ำครวญใจเป็นทุกข์ใจ ช่วยกันแก้ปัญหาที่เกิดขึ้นจากหนักเป็นเบา และเมื่อเรามีความสุขใจเต็มเต็มกำลังใจให้แก่กัน เป็นสิ่งที่เราใส่ใจและเห็นความสำคัญมากที่สุด(นอกจากตัวเราเอง) เป็นสิ่งที่เกิดความสุขได้โดยไม่ต้องอาศัยเงินทองหรือความเจริญทางวัตถุใด เป็นการเยียวยารักษาความรู้สึกของคนในครอบครัวได้เป็นอย่างดี มีความเข้าอกเข้าใจกัน สามารถปรึกษาหารือกันได้ทุกเรื่อง เมื่อเวลาผ่านไป ช่วงวัยของพ่อกับแม่เริ่มโรยรา ซึ่งตอนนี้ข้าพเจ้าเห็นความเจ็บป่วยของพ่อที่เข้ามาอย่างกะทันหันจากการทำงานมาทั้งชีวิต ซึ่งทุกคนในบ้านรู้สึกเป็นทุกข์และกังวลใจ เกิดเป็นแรงกดดันและแรงผลักดันไปพร้อมๆกัน เกิดความโหยหาสภาวะความปกติสุขที่เคยเป็น ประกอบกับวัตถุที่บุคคลในครอบครัวได้ใช้ในบริบทต่างๆ ได้แตก ชำรุด หรือสูญหาย เกิดความรู้สึกว่าบางสิ่งบางอย่างในใจมันหายไป เพื่อเป็นการเติมเต็มความรู้สึกนั้น ข้าพเจ้าจึงต้องการเติมเต็มด้วยประสบการณ์ ความทรงจำให้สมบูรณ์ด้วยความรู้สึกส่วนตัวจึงเป็นแรงกระตุ้นให้ข้าพเจ้าสร้างสรรค์ผลงานผ่านกระบวนการทางศิลปะ ถ่ายทอดผ่านตัววัตถุภายในบ้านที่มีบทบาทสำคัญที่เชื่อมโยงกับบุคคลภายในครอบครัว ในรูปแบบของการเพิ่มเติม จำลองขึ้นส่วนบางอย่างและเรียงร้อยเข้าไปใหม่เพื่อทดแทนส่วนประกอบหรือชิ้นส่วนของตัววัตถุเดิมด้วยเทคนิควิธีการส่วนตัว เพื่อให้สอดคล้องกันทั้งแนวความคิดคิด ตัววัตถุเพื่อมาเป็นสื่อนำเรื่อง และเทคนิควิธีการถือเป็นการสร้างสรรค์ผลงานเพื่อแสดงถึงความสัมพันธ์ การเชื่อมโยงของมนุษย์ที่มีต่อกันและต่อวัตถุ

1.2 วัตถุประสงค์ของโครงการ

1. เพื่อสะท้อนความรู้สึก ความรักความสัมพันธ์ของคนในครอบครัวของข้าพเจ้า
2. เพื่อต้องการให้เห็นถึงวิถีชนบทแบบเรียบง่าย สื่อถึงความ เป็นครอบครัวแบบต่างจังหวัดผ่านวัตถุภายในบ้าน
3. เพื่อสื่อสารถึงความรู้สึกที่ข้าพเจ้ามีต่อครอบครัว โดยใช้รูปแบบการสร้างสรรค์ที่ต้องการแสดงให้เห็นช่วงเวลาที่เป็นความสุขความผูกพันระหว่างครอบครัว เป็นการเติมเต็มความรู้สึกผ่านวัตถุภายในบ้านที่มีบทบาทสำคัญกับคนในครอบครัว

1.3 ขอบเขตของโครงการ

1. นำเสนอเรื่องราวช่วงเวลาที่มีความสุขความผูกพัน เป็นสายสัมพันธ์ระหว่างคนในครอบครัวของครอบครัวข้าพเจ้ามาเป็นสื่อเล่าเรื่องในรูปแบบการใช้
2. นำเสนอเรื่องราว ผ่านวัตถุภายในบ้านที่มีบทบาทสำคัญต่อบุคคลในครอบครัว ในรูปแบบงานสื่อประสมสามมิติ
3. ผลงานใช้เทคนิคการเย็บ ปัก ถัก ร้อย ผูกมัดแทนความผูกพันความสัมพันธ์ภายในครอบครัว โดยใช้วัตถุและวัตถุภายในบ้าน
4. จำนวนผลงานมี 3 ชิ้น
 - 4.1 แก้วไม้ของพ่อ ขนาด 80x104x145 เซนติเมตร
 - 4.2 จักรเย็บผ้าเก่าของแม่ ขนาด 65x100x110 เซนติเมตร
 - 4.3 เปลนอนตอนเด็กของข้าพเจ้า ขนาด 66x110x60 เซนติเมตร

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 2

อิทธิพลที่สำคัญต่อการสร้างสรรค์งานศิลปกรรม

2.1 อิทธิพลที่ได้รับจากสภาพแวดล้อม

สภาพแวดล้อมรายรอบตัวเรา ไม่ว่าจะเป็นครอบครัว สังคม เศรษฐกิจ วัฒนธรรม ประเพณี ความเชื่อต่างๆ ทั้งอดีตและปัจจุบัน ล้วนเป็นสิ่งที่ส่งผลต่อความรู้สึกทั้งทางตรงและทางอ้อมต่อตัวข้าพเจ้าให้ตกตะกอนความคิดและกลั่นกรอง เป็นกระบวนการเริ่มต้นในการสร้างสรรค์ผลงานศิลปะ ศิลปะมีคุณลักษณะที่เป็นตัวร่วมสำคัญที่สุดอยู่ประการหนึ่ง นั่นคือ การแสดงออก

การแสดงออกนั้น ไม่ใช่จะมีแต่ในคนหรือสิ่งมีชีวิตเท่านั้น ก้อนหิน สายน้ำ ตีกรามบ้านช่อง รอยพุ่กัน หรือรูปทรงนามธรรม ก็ล้วนสามารถแสดงอารมณ์ให้เรารับรู้ได้เช่นเดียวกับร่างกายของมนุษย์เหมือนกัน การแสดงออกของวัตถุนี้ตามข้อเท็จจริงแล้วย่อมเป็นไปได้ เพราะวัตถุไม่มีอารมณ์หรือความรู้สึกที่จะแสดง แต่จากประสบการณ์เกี่ยวกับการแสดงอารมณ์ของมนุษย์ที่เราทุกคนได้สะสมกันมา ทำให้เรารู้สึกไปได้เมื่อเห็นลักษณะบางอย่างในวัตถุนั้น เมื่อเชื่อมกับประสบการณ์เดิมของเรา เช่น เมื่อเราเห็นต้นหลิวที่โค้งกิ่งทุกกิ่งลงเบื้องล่าง เราจะรู้สึกว่าต้นหลิว นั้นแสดงความเศร้า ที่เป็นเช่นนี้เพราะร่างกายของคนที่มีอารมณ์เศร้าจะมีลักษณะโค้งงอเช่นนั้น (ชลูด นิมเสมอ. 2553: 424)

วัตถุสิ่งของที่อยู่รายรอบตัวเรานั้น บางสิ่งบางอย่างมีความสำคัญทางด้านจิตใจมากกว่าสิ่งอื่น สิ่งของบางชิ้นเกี่ยวข้องกับบุคคลที่รัก บางสิ่งเป็นคุณค่าในวิถีชีวิตซึ่งมาจากชีวิตประจำวัน บางสิ่ง เป็นสิ่งที่พบเห็นอยู่เป็นประจำในการดำเนินชีวิต สิ่งเหล่านี้ล้วนให้ความผูกพันทางจิตใจซึ่ง เป็นคุณค่าที่มาจากความพึงใจต่อสิ่งนั้นอาจเป็นไปได้ตามสภาวะการณ์ ช่วงเวลา สถานที่ ประสบการณ์ทางสังคม สิ่งของบางอย่างย่อมเสื่อมสลายไปตามสภาพ วัตถุบางอย่างทำให้ระลึกถึงความสัมพันธ์ของบุคคลที่มีต่อกัน เป็นสิ่งบอกเล่าประสบการณ์และช่วงเวลาที่ผ่านมา

กล่าวได้ว่าวัตถุนั้นเป็นสิ่งที่เชื่อมต่อหรือเป็นตัวแทนของความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล ไม่ว่าจะต่อคนใกล้ชิด คนที่เคยมีประสบการณ์ร่วมกันทางสังคม เมื่อวัตถุสิ่งของหรือเครื่องใช้ส่วนใหญ่ ถูกใช้งานรับภาระหน้าที่ ซึ่งอีกขณะหนึ่งวัตถุเหล่านี้ก็กลับถูกทำหน้าที่บันทึก เป็นตัวแทนคุณค่าทางจิตใจอย่างมั่นคง

สิ่งที่ข้าพเจ้าใช้เป็นแรงบันดาลใจนั้นเป็นเรื่องราวและประสบการณ์ใกล้ตัวที่พบปะได้ในชีวิตประจำวัน เมื่อวัตถุข้าวของเครื่องใช้ต่างๆ ในชีวิตประจำวันถูกเก็บเกี่ยวไว้ ร่องรอยที่เหลืออยู่ จึงเป็นเสมือนเครื่องเตือนใจให้เห็นถึงการเปลี่ยนแปลง เป็นการเชื่อมต่อของวัตถุและเวลา การต่อเติมถูกปรุงแต่งด้วยจินตนาการและความทรงจำที่ยังคงเหลืออยู่

2.2 อิทธิพลจากบุคคลในครอบครัว

ข้าพเจ้าถ่ายทอดผลงานชุดนี้ขึ้นจากวิถีชีวิตการดำรงชีพของครอบครัวในช่วงเวลาหนึ่งที่เกิดขึ้นจริงๆ ณ ปัจจุบันที่รู้สึกได้ถึง ความสุขของทุกคนในครอบครัว โดยข้าพเจ้าใช้ชีวิตภายในครอบครัว เป็นสื่อ นำเรื่องถ่ายทอดให้เห็นถึงช่วงเวลาที่มีความสุข ความผูกพันของทุกคนในครอบครัวโดยนำบางแง่มุม ถ่ายทอดให้เห็นบรรยากาศความผูกพัน รู้สึกได้ถึงความสุขที่เกิดขึ้นจริงๆ ในครอบครัวของข้าพเจ้า

ข้าพเจ้าใช้ความรู้สึกความผูกพันในบางช่วงเวลาของครอบครัวเป็นความบันเทิงใจในการสร้างสรรค์ผลงาน ข้าพเจ้าเติบโตมาจากรอบครอบครัวที่มีความรักความอบอุ่น สมาชิกในครอบครัวมีความใกล้ชิดสนิทสนมกัน ข้าพเจ้ามีความประทับใจกับชีวิตต่างจังหวัด ความทรงจำจากบรรยากาศความอบอุ่นในบ้านไม่ว่าจะเป็นเสียงวิทยุที่พ่อเปิดฟังข่าวทุกเช้า กลิ่นกับข้าวที่ลอยมาปลุกข้าพเจ้าแต่เช้ามืด เสียงไก่ขันยามฟ้าสาง เสียงแตรรถเข็นของพระที่มาบิณฑบาต เสียงสุนัขที่เลี้ยงไว้เล่นกันหน้าบ้าน คำพูดของพ่อแม่ที่มีให้แก่ลูก ผู้เฒ่าของแม่ที่เอาไว้สะสมเครื่องแก้วจาน ชาม และของชิ้นเล็กชิ้นน้อย ภาพการรับประทานอาหารร่วมกันทุกมื้อเช้าและเย็น สิ่งต่างๆ เหล่านี้เป็นประสบการณ์ความประทับใจที่อยู่ภายใน ซึ่งมีผลกระทบต่อการทำงาน

วิถีชีวิตการดำรงชีพอยู่ของครอบครัวข้าพเจ้า โดยทั่วไปแล้วก็ดำรงชีวิตอยู่เหมือนครอบครัวคนอื่น ๆ แต่ในความเหมือนย่อมมีความแตกต่างอยู่เสมอ ในช่วงเวลาที่เป็นอยู่ความห่างไกลจากบ้านเกิด ถิ่นกำเนิดและครอบครัว ทำให้ข้าพเจ้ารู้สึกโหยหาชีวิตความอบอุ่นที่บ้าน จึงเกิดเป็นแรงจูงใจในการถ่ายทอดทัศนคติที่มีต่อครอบครัวออกมาเป็นผลงานสร้างสรรค์ที่แสดงถึงความผูกพันภายในครอบครัว ในแนวนานสื่อประสมที่ชีวิตอยู่ในครอบครัวมาเป็นสื่อ นำเรื่อง

ภาพประกอบที่ 1 บ้านของข้าพเจ้า จ.อ่างทอง (ชนารัตน์ วงษ์น้อย, 2558)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพประกอบที่ 2 จักรเย็บผ้าของแม่ จ.อ่างทอง (ชนารัตน์ วงษ์น้อย,2558)

ภาพประกอบที่ 3 เก้าอี้ตัวประจำของพ่อ จ.อ่างทอง (ชนารัตน์ วงษ์น้อย,2557)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพประกอบที่ 4 แม่ย้อมผมให้พ่อที่บ้าน จ.อ่างทอง (ชนารัตน์ วงษ์น้อย,2558)

ภาพประกอบที่ 5 เสื้อดอกของแม่ (ชนารัตน์ วงษ์น้อย,2558)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพประกอบที่ 6 เสื้อทำสวนของพ่อ (ชนารัตน์ วงษ์น้อย,2558)

ภาพประกอบที่ 7 เป็ดที่ใช้นอนตอนเด็ก ที่บ้าน จ.อ่างทอง (ชนารัตน์ วงษ์น้อย,2558)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพประกอบที่ 8 แม่ไปดูข้าวที่นา จ.อ่างทอง (ธนรัตน์ วงษ์น้อย,2558)

ภาพประกอบที่ 9 ภาพถ่ายพ่อกับแม่ที่บ้าน จ.อ่างทอง (ธนรัตน์ วงษ์น้อย,2558)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพประกอบที่ 10 ภาพสนทนาประจำวันที่บ้าน จ.อ่างทอง (ชนรัตน์ วงษ์น้อย,2558)

ภาพประกอบที่ 11 ตู้กับข้าวที่บ้าน จ.อ่างทอง (ชนรัตน์ วงษ์น้อย,2558)

จากความรู้สึกคิดถึงช่วงเวลาแห่งความสุขที่เคยเป็นอยู่ในวิถีครอบครัวข้าพเจ้า เกิดเป็นภาพความทรงจำที่ประทับใจ และมีคุณค่ามากสำหรับข้าพเจ้า รู้สึกอุ่นใจทุกครั้งที่ได้กลับบ้าน เหมือนเป็นหลุมหลบภัยที่ปลอดภัยที่สุด เพราะนิสัยเด็กชนบทส่วนใหญ่จะติดบ้าน ติดครอบครัว เมื่อห่างไกลกัน จึงเป็นความสะทอนใจทำให้รู้สึกคิดถึงบ้าน พ่อแม่ และวิถีความเป็นอยู่อย่างที่เคยเป็น เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.3 อิทธิพลที่ได้รับจากศิลปิน

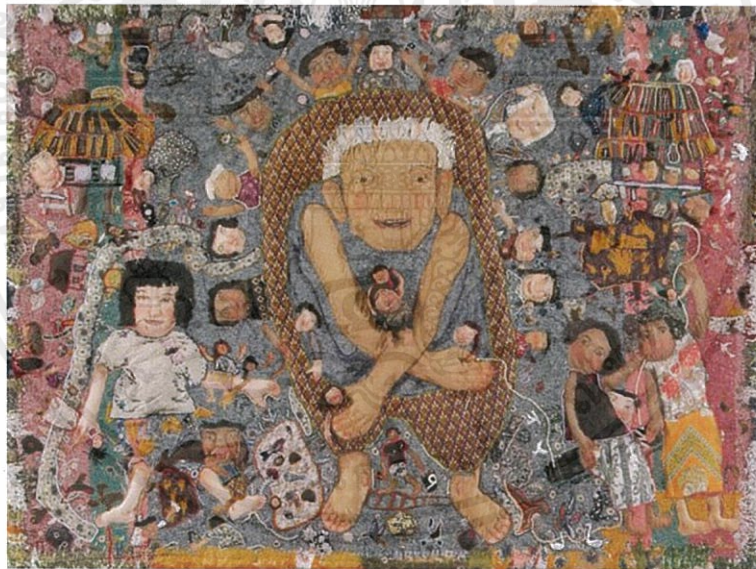
2.3.1 ฤทัยรัตน์ คำศรีจันทร์ ศิลปินชาวไทยนำความรักและความอบอุ่นในครอบครัว ผสานกับความเชื่อมั่นและศรัทธาในพระพุทธศาสนาเป็นแรงผลักดัน และแรงบันดาลใจในการสร้างสรรค์ผลงานของศิลปินอย่างต่อเนื่องจนถึงปัจจุบัน ผ่านกระบวนการเย็บปักถักร้อยบนผืนผ้า และงานเขียนเพื่อถ่ายทอดความงดงามของความรักและความศรัทธาออกมาเป็นผลงานการสร้างสรรค์ในรูปแบบที่เรียบง่ายและจริงใจ

ผลงานของฤทัยรัตน์ ชุดสายใยแห่งชีวิต ศิลปินแสดงเรื่องราว ความรัก ความผูกพันของตนเอง ต่อบุคคลในครอบครัว โดยแฝงความศรัทธาในพระพุทธศาสนาไว้ในงานศิลปะ ด้วยการเย็บปัก ถัก ร้อยบนผ้า ซึ่งเป็นการแสดงออกถึงอารมณ์ในผลงาน โดยปฏิเสธการใช้สีฉูดฉาด อันแสดงให้เห็นสัจจะของวัสดุอย่างชัดเจน เป็นงานที่ทำด้วยมือซึ่งแสดง “อรรถรสของการเย็บ” ใช้เวลาในการสร้างสรรค์ และแสดงถึงอุปนิสัยของตัวศิลปินเองในรอยเย็บและฝีเข็ม ผลงานของฤทัยรัตน์ ยังสื่อถึงความศรัทธาในพระพุทธศาสนา โดยผลงานชุดใหม่ของเธอ แสดงถึงความสุข ความอบอุ่น สว่าง สดใส ความผูกพันในครอบครัวและ ความศรัทธาในพระพุทธศาสนา

จากผลงานของเธอสามารถวิเคราะห์ให้เห็นถึงคุณค่าในด้านต่างๆ เช่น คุณค่าด้านศิลปกรรม มีการใช้เทคนิคการเย็บผ้า ใช้วัสดุที่เป็นผ้ามาประกอบเป็นรูปทรงที่แสดงถึงความผูกพัน ด้านการแสดงผลงานเกี่ยวกับความสัมพันธ์ของครอบครัวอย่างแน่นแฟ้น คุณค่าทางด้านความรู้สึกและจิตใจ จากประสบการณ์ตรงของศิลปิน บ่งชี้ถึงความสัมพันธ์ทางความรู้สึกในเนื้อหาแสดงออกผ่านผลงานของศิลปิน คุณค่าทางด้านทัศนธาตุ ในเรื่องของสีจากวัสดุ รูปทรงจากการประกอบสร้างที่มีความลงตัว สามารถสะท้อนทางจิตใจให้รู้สึกตามได้ คุณค่าด้านวัฒนธรรมและวิถีชีวิตความเป็นพื้นบ้านด้วยวัสดุ รูปทรง มีกลิ่นอายในบรรยากาศของความเป็นไทย และวิถีชีวิตแบบท้องถิ่นที่ยังคงอยู่ในจิตใจ ศิลปินมีการใช้วัสดุสำเร็จรูปมาประกอบสร้างเป็นผลงาน ซึ่งข้าพเจ้าสนใจและได้หยิบยืมการนำเสนอผลงานเรื่องการหยิบวัตถุที่พุดถึงครอบครัว วิถีพื้นบ้านและเทคนิควิธีการมาใช้ในผลงาน

ภาพประกอบที่12 กุฑยัตน์ คำศรีจันทร์. 2548. Thread of Love :
<http://queengallery.org/ArtPieces/Details.aspx?id=130>

ภาพประกอบที่13 กุฑยัตน์ คำศรีจันทร์. 2552. สายใยแห่งชีวิต :
<http://queengallery.org/ArtPieces/Details.aspx?id=124>

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.3.2 อิมหทัย สุวัฒน์ศิลป์ คือศิลปินหญิงของไทย ซึ่งเกิดจากการที่ตัวศิลปินดูแลพ่อที่ป่วยเป็นมะเร็ง ต้องนอนรักษาตัวอยู่ที่โรงพยาบาลเป็นเวลานาน และศิลปินได้เก็บรวบรวมเส้นผมของตัวเองที่ร่วงจากศีรษะทุกวัน นำมาถักเป็นดอกไม้ 59 ดอกเท่ากับอายุของพ่อ เพื่อแสดงออกถึงความรัก ความผูกพันที่มอบให้แก่พ่อของเธอ จากนั้นไม่นานหลังจากพ่อเสียชีวิต ศิลปินได้นำหมอนที่พ่อเธอใช้นอนระหว่างที่รักษาตัวอยู่ นำเอาผมของตัวเองมาถักเป็นปลอกหมอน ซึ่งให้ความรู้สึกถึงการปกป้องดูแล ทะนุถนอมสิ่งที่มีค่า แสดงถึงความรัก ความผูกพันระหว่างพ่อ ลูก

ผลงานของอิมหทัย สุวัฒน์ศิลป์ มีผลงานที่ได้รับรางวัลจากการประกวดหลายเวที และเคยได้รับทุนการศึกษาจากสถาบันทางศิลปะในต่างประเทศหลายแห่ง ผลงานของเธอเกิดจากการถักทอเส้นสายแห่งความรัก ความผูกพันระหว่างสมาชิกภายในครอบครัว โดยใช้เส้นผมเป็นสื่อแสดงออกในผลงานศิลปะ เพื่อสะท้อนถึงความรู้สึกผูกพันในครอบครัว บันทึกความทรงจำและเป็นตัวแทนแห่งการเวลา ด้วยนัยยะของการเป็นสัญลักษณ์เลือดเนื้อเชื้อไข ซึ่งสืบทอดสายใยแห่งความเป็นครอบครัวแน่นแฟ้น ประสบการณ์ต่างๆ ของอิมหทัยจึงปรากฏอยู่ในทุกๆ ส่วนของผลงาน เธอก้าวมาถึงจุดที่สามารถสร้างเรื่องแต่งซึ่งอุปไมยไปถึงเรื่องจริงได้ด้วยเส้นผม ผสมผสานกับวัสดุสำเร็จรูปอื่นๆ กลายเป็นเรื่องเล่าชุดใหม่ซึ่งผลงานหลายชิ้นมีรูปลักษณะของงาน โน้มนึงอิงไปในสกุล Surrealist ด้วยเพราะทั้งกระบวนการใช้จิตใต้สำนึกประกอบสร้างความรู้สึกที่ฉับพลันทันใดในการถักทอให้เกิดเป็นรูปทรงเหนือจริงและคุณแปลกประหลาดหรือการที่วัตถุปกติได้ถูกรอบงำโดยเส้นผมก็คล้ายกับความฝันที่จับต้องได้ ความเป็นเพศหญิงที่ปรากฏให้เห็นอยู่ในผลงานเกิดขึ้นโดยอัตโนมัติ ไม่จำเป็นต้องตั้งใจเพื่อสื่อสารความเป็นผู้หญิงออกมา ทั้งความผูกพันกับเส้นผมซึ่งมีในผู้หญิงมากกว่าผู้ชาย วิธีการถัก โครเซต์ การสังเกตปรากฏการณ์รอบตัวที่ซับซ้อน ลึกซึ้ง ซึ่งแน่นอนที่สุดหลายครั้งมันออกมาจากปฏิกิริยาไหวพริบหรือการสำนึกรู้ด้วยสัญชาตญาณมากกว่าการพยายามวิเคราะห์หรืออย่างเป็นเหตุเป็นผล ถ้าจะบอกว่า อิมหทัย ใช้ “ธรรมชาติ” ของตัวเองทำงานด้วยความอิสระ ก็ไม่น่าจะผิด ถึงแม้ว่า “ธรรมชาติ” ในตัวตนเหล่านี้ในเชิงเทคนิคของพวกนักคิดสกุลโพสต์โมเดิร์นจะเรียกมันว่า “สิ่งที่ถูกประกอบสร้าง” ก็ตามที่ เพราะคงไม่อาจปฏิเสธได้ว่านับตั้งแต่ความผูกพันในครอบครัวและความเป็นตัวตนของเธอเองที่ถูกประกอบสร้างมาตั้งแต่เด็กได้หลอมรวมความเป็นอิมหทัยให้ปรากฏเห็นผ่านเส้นผมหลากหลายรูปทรงที่ถูกถักขึ้นอย่างประณีตงดงาม

จากผลงานของเธอสามารถวิเคราะห์ให้เห็นถึงคุณค่าในด้านต่างๆ เช่น คุณค่าด้านเทคนิคที่แสดงถึงความเป็นเพศหญิงปรากฏอยู่ในผลงานเกิดขึ้นโดยอัตโนมัติ คุณค่าด้านเอกลักษณ์มีการใช้วัสดุที่เป็นเส้นผม ประกอบสร้างเป็นรูปลักษณะต่างๆ มีความหมายที่เกี่ยวข้องกับบุคคลอันเป็นที่รักกับตัวศิลปิน คุณค่าด้านความวิริยะอุตสาหะที่ปรากฏให้เห็นอยู่ในผลงานของเธอได้อย่างชัดเจน เส้นผมที่ถูกถักขึ้นอย่างประณีตงดงาม คุณค่าด้านวัสดุทางจิตใจคือเส้นผมที่เป็นมรดกตกทอดจากพ่อ คุณค่าด้านความศรัทธาและความเชื่อที่แฝงอยู่ในความรู้สึกของศิลปินที่สะท้อนออกมาให้เห็น เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ผ่านผลงานของเธอ ซึ่งข้าพเจ้าได้หยิบยืมวิธีการถักและการประกอบสร้างจากเส้นใยที่มีความ
เฉพาะ ผลจากรูปทรงใหม่ที่เกิดขึ้นจากการถักเป็นตัวสื่อสาร สามารถเปลี่ยนอารมณ์ความรู้สึกใน
การรับรู้และได้นำมาใช้ในผลงาน

ภาพประกอบที่14 อิมหทัย สุวัฒน์ศิลป์. 2009(2552). หมอนของพ่อ :
<http://www.megazy.com>

ภาพประกอบที่15 อิมหทัย สุวัฒน์ศิลป์. 2009(2552). Sleep :
<http://www.travelthaimagazine.com>

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.3.3 จุฑารัตน์ พัทธศิริศักดิ์ ผลงานของเธอได้แรงบันดาลใจมาจาก...คุณพ่อเสีย พุดถึงความโศกเศร้าเสียใจ เวลาเริ่มรักษาเยียวยาทุกอย่างให้ดีขึ้น จึงอยากทำให้วัตถุกลับมามีชีวิต วัตถุทุกอย่างเหมือนแคปซูลของกาลเวลา จะถูกบรรจุทุกอย่างไว้ระหว่างผู้ใช้กับตัววัตถุ ลักษณะงานเป็นงานสื่อผสมและงานจัดวาง ศิลปินต้องการที่จะหยอกล้อหรือเชิญชวนให้ผู้ชมงานศิลปะเปลี่ยนประสาทการรับรู้จากวัตถุต้นทาง รูปทรงของชิ้นงานจะเป็นตัวกระตุ้นความทรงจำของผู้มาชมงานให้นึกถึงวัตถุหรือผลิตภัณฑ์บางอย่างที่อยู่รอบๆตัวเรา วัตถุที่จำลองขึ้นมา คือสิ่งที่มันหายไป ไม่มีอยู่แล้ว ศิลปินเติมเต็มด้วยประสบการณ์และความทรงจำ

การปรับเปลี่ยนการใช้วัสดุ ความบอบบางของวัสดุที่ใช้ รวมถึงการเย็บปัก ถัก ทอ ขึ้นมาที่ศิลปินกล่าวถึงความทรงจำระหว่างมนุษย์กับมนุษย์ หรือมนุษย์กับวัตถุ ซึ่งถ้ามันสูญสลายไปแล้ว สิ่งต่างๆเหล่านั้นมันอาจเรียกคืนกลับมาได้ยาก ลักษณะของการประกอบสร้างขึ้นมาจากตัววัตถุจริงที่มีอยู่แล้ว และเติมเต็มอะไรบางอย่างที่ก่อให้เกิดการผสมผสานความหมายใหม่ขึ้นมา ถึงแม้ว่าจะเป็นงานจำลองขึ้นมาใหม่ก็ตาม ลักษณะของการโปร่งใส รูปร่างรูปทรงที่เกิดขึ้น ทำให้นึกถึงอะไรบางอย่างที่อาจจะมีความคลุมเครือระหว่างความจริงความไม่จริง นั่นก็อาจจะพุดถึง “ความทรงจำ”

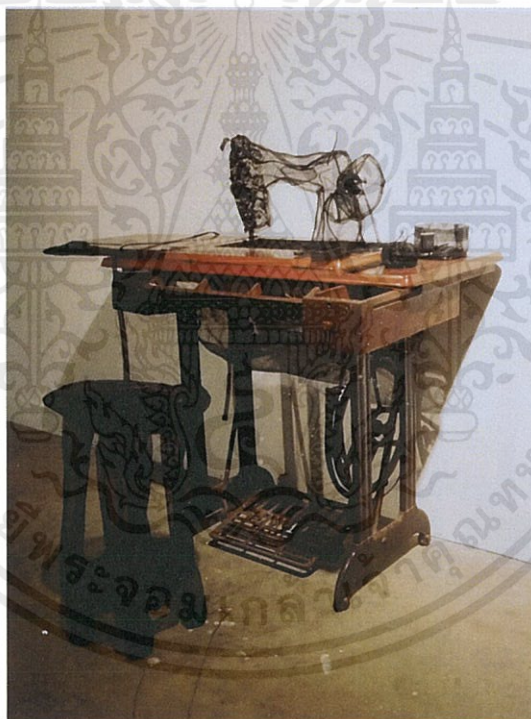
ใช้วัสดุที่เป็นผ้าให้ความรู้สึกเหมือนความบอบบาง ความโปร่งเบา แทนความรู้สึกข้างในที่คงเหลือแต่ความทรงจำ ประสบการณ์ที่บางเบา เส้นด้ายแทนความสัมพันธ์ ความผูกพัน การเชื่อมโยงเรื่องราวของศิลปินกับวัตถุจริงมาเชื่อมต่อกัน บันทึกความทรงจำที่ยังคงอยู่ วัตถุบางอย่างที่บุคคลในบ้านเคยใช้ได้แตกหรือเสียหาย ศิลปินเกิดความรู้สึกบางสิ่งในใจมันขาดหายไป เลยเติมเต็มด้วยการเรียงร้อยเข้าไปใหม่ แต่ความรู้สึกนั้นไม่ได้อยู่ในความทรงจำที่สวยามสมบูรณ์ แต่ยังรู้สึกถึงการสูญเสีย ลักษณะงานที่ทำออกมาจะดูเหนื่อยล้าอ่อนแรง วันเวลาที่ผ่านไปเติมเต็มเข้ามาด้วยเส้นด้าย ด้วยวัตถุที่แทนเข้าไปในความทรงจำของศิลปิน ลักษณะของการใช้สีจะเป็นตัวเชื่อมโยงวัตถุทางศิลปะแต่ละชิ้นให้มาอยู่ในชุดเดียวกัน

ศิลปินมีการใช้วัสดุในเชิงเปรียบเทียบ สังเกตได้ว่าประสบการณ์เดิมที่เราได้รับรู้กันก่อนหน้านี้ เช่น โตะ เก้าอี้ จักรเย็บผ้า ต้องมีความแข็งแรง มั่นคง ในการรับน้ำหนักของผู้ที่ใช้งานได้ แต่การรับรู้ใหม่ที่เราสามารถเข้าใจ ณ ขณะนี้คือ ความบอบบางอันเนื่องมาจากการใช้วัสดุ รูปร่างรูปทรงที่มันก็อาจจะเป็นอีกวิธีการหนึ่งของศิลปินในการกล่าวอ้างถึงเรื่องราวความทรงจำ แม้กระทั่งความสัมพันธ์ซึ่งมีความบอบบาง สามารถเกิดขึ้นและสูญหายไปได้นั่นเอง

การเลียนแบบจำลองพื้นที่ในความทรงจำของศิลปิน บางชิ้นอาจเป็นการจำลอง บางชิ้นอาจเป็นการเติมเต็ม แต่พอมาอยู่ร่วมกันจะให้ความรู้สึกเหมือนการเติมเต็มซึ่งกันและกัน บางจุดบางตำแหน่งที่ศิลปินให้ความสำคัญจึงมีการใช้สีที่แตกต่าง สิ่งที่เหลือจึงกลายเป็นพื้นหลังที่ขับให้จุดนั้นโดดเด่นขึ้นมา

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สิ่งที่มีความน่าสนใจคือ การเข้ามาอยู่ในพื้นที่แล้วทำให้เราเกิดความรู้สึกบิดเบี้ยว ผิดเพี้ยน การเข้ามาอยู่ในอีกมิติหนึ่ง ซึ่งสิ่งนี้เป็นสิ่งที่สำคัญมากๆ ที่ศิลปินต้องการจะสื่อสาร ความไม่มั่นคง ไม่แน่นอน ความบอบบางของการนำเสนอ รวมถึงการปรับเปลี่ยน การเพิ่มเติม การทำให้เนื้อหาสาระหรือบริบทเดิมของวัสดุต้นทางหายไป แล้วเกิดการเพิ่มเติมอะไรบางอย่างเข้าไปใหม่ ทำให้ความหมายของวัสดุต้นทางเปลี่ยนแปลงไป เป็นลักษณะการนำเสนอที่เป็นนามธรรม เป็นการพูดถึง จิตวิทยาในเรื่องของการคำนึงถึง สิ่งต่างๆ เหล่านี้จะซ่อนอยู่เบื้องหลังซึ่งที่เรามองเห็น เพราะฉะนั้น วัตถุทางศิลปะต่างๆ ที่ศิลปินสร้างขึ้น ถ้าเรามองอีกมุมหนึ่งมันจะเป็นตัวกระตุ้นให้ผู้ที่มาชมงานศิลปะนึกถึงหรือเข้าถึงสิ่งที่ศิลปินต้องการจะสื่อสาร ข้าพเจ้าได้หยิบอารมณ์ของตัวงานในการนำเสนอ ซึ่งข้าพเจ้ามีอารมณ์ร่วมกับงานของศิลปินที่ถ่ายทอด อารมณ์ของงานมีความเศร้า ความกังวล ซึ่งมีความคล้ายในลักษณะของการแสดงถึงอารมณ์ของงานข้าพเจ้า

ภาพประกอบที่16 จุฬารัตน์ พัชรศิริศักดิ์. 2557. บันทึกประจำวันของแม่ :

http://www.thapra.lib.su.ac.th/thesis/showthesis_th.asp?id=0000009326

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพประกอบที่17 จุฑารัตน์ พัทธศิริศักดิ์. 2557. อาหารมือคำ :

http://www.thapra.lib.su.ac.th/thesis/showthesis_th.asp?id=0000009326

2.4 แนวความคิดสร้างสรรค์

จากความรู้สึกคิดถึงช่วงเวลาแห่งความสุขที่เคยเป็นอยู่ในวิถีครอบครัวข้าพเจ้า เกิดเป็นภาพความทรงจำที่ประทับใจ จึงต้องการเชื่อมความรักความผูกพันของตนเองต่อบุคคลในครอบครัว ในมุมมองข้าพเจ้าที่ได้สัมผัสถึงความสุขและความอบอุ่นนี้ ถ่ายทอดผ่านตัววัตถุและวัสดุที่มีความหมายในตัวเอง เป็นภาษาศิลปะที่สื่อถึงความรักแทนบุคคลในครอบครัวซึ่งเป็นที่รัก นำเสนอในรูปแบบการแสดงออกโดยวิธีการผสมผสานระหว่างวัตถุกับวัสดุในครอบครัว ซึ่งเป็นความสุขที่ข้าพเจ้าสัมผัสได้ ความเปลี่ยนแปลงทั้งวัตถุและบุคคลในครอบครัวถูกใช้เป็นแรงบันดาลใจ รวมถึงแรงผลักดันให้ข้าพเจ้าสร้างสรรค์ผลงาน โดยมีวัตถุสิ่งของเป็นตัวกลาง สื่อสารประสบการณ์ ความทรงจำ อีกทั้งยังเป็นสิ่งที่มีคุณค่าทางจิตใจ โดยใช้เทคนิคการถักเชื่อมต่อกจากวัสดุจริง และการเย็บผ้าเป็นการเชื่อมต่อระหว่างกัน เพื่อเติมเต็มส่วนที่ขาดหาย เกิดการประสานกันระหว่างวัสดุใหม่กับวัตถุเดิม ซึ่งเป็นการเชื่อมโยงของความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลกับวัตถุ เป็นการบอกเล่าเรื่องราวในวัตถุชิ้นนั้นให้สมบูรณ์จากความรู้สึกและประสบการณ์ที่มีอยู่

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 3

วิธีดำเนินการสร้างสรรค์

ในขั้นตอนของการดำเนินการสร้างสรรค์ของข้าพเจ้า เกิดขึ้นจากประสบการณ์ร่วมของข้าพเจ้ากับบุคคลในครอบครัว การรับรู้อารมณ์ความรู้สึกต่างๆ ที่เคยเกิดขึ้นและถ่ายทอดทัศนคติต่อครอบครัวออกมาเป็นผลงานที่แสดงถึงความผูกพันภายในครอบครัว ผลงานโดดเด่นในเรื่องของการใช้วัสดุเสื้อผ้าของพ่อกับแม่มาคลี่คลายรูปทรงใหม่ ประกอบเข้ากับวัตถุสิ่งของที่มีความสัมพันธ์ในบ้านข้าพเจ้า ให้มีลักษณะที่เชื่อมโยงกับชีวิต เหตุการณ์หรือประสบการณ์ส่วนตัว

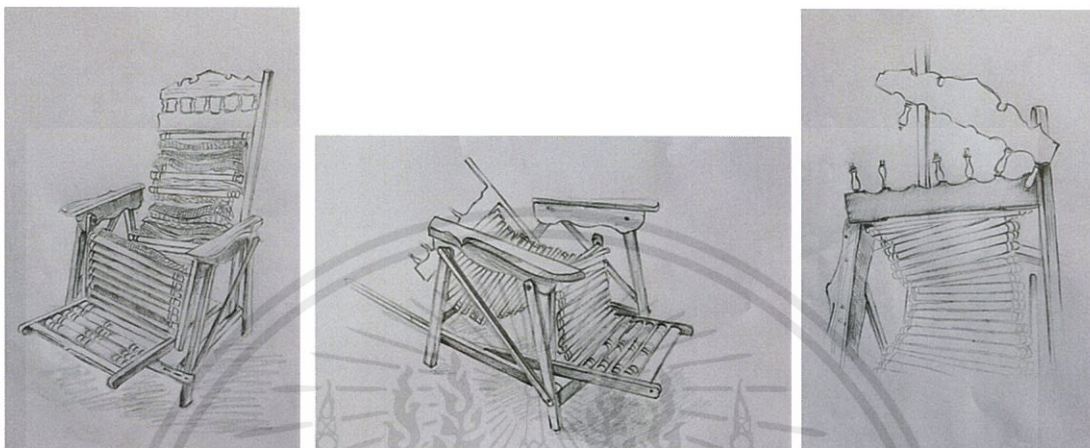
ข้าพเจ้าได้นำอิทธิพลต่างๆ ที่ได้รับมาวิเคราะห์และสร้างสรรค์เป็นผลงานศิลปะ นำเสนอแนวความคิดที่แสดงถึงความสัมพันธ์ การเชื่อมโยงของมนุษย์ที่มีต่อกันและต่อวัตถุทางสังคม ผ่านวัตถุซึ่งเป็นตัวแทนของรูปแบบทางสังคมไทย และให้ตระหนักถึงคุณค่าความสำคัญของบุคคลเมื่อเวลาผ่านไป บางสิ่งเสื่อมสลาย บางสิ่งขาดหาย แต่ยังคงเหลือคุณค่า ประสบการณ์ ความทรงจำที่ยังคงอยู่และทวีค่าเพิ่มมากขึ้นในจิตใจ

เพื่อให้สามารถสร้างสรรค์ผลงานด้วยกระบวนการทางศิลปะได้อย่างสมบูรณ์ และให้มีความสอดคล้องทั้งรูปแบบ แนวความคิด อารมณ์ความรู้สึก จึงจำเป็นที่จะต้องเก็บข้อมูล ค้นคว้าและแก้ไขปัญหาพร้อมๆ กันไป จึงได้กำหนดรูปแบบและวิธีการเป็นลำดับดังนี้

1. ข้อมูลที่ได้จากภาพถ่ายของครอบครัวที่มีส่วนเชื่อมโยงกับประสบการณ์หรือเหตุการณ์ที่ข้าพเจ้าต้องการจะถ่ายทอด
2. ข้อมูลที่ได้จากความเป็นอยู่แบบครอบครัวในต่างจังหวัด รวมถึงครอบครัวของข้าพเจ้าเป็นส่วนที่ก่อเกิดความประทับใจ ที่เป็นประสบการณ์ตรงของข้าพเจ้า
3. ข้อมูลที่ได้จากรูปร่าง รูปทรงวัตถุสิ่งของภายในบ้านที่สามารถแสดงแนวคิดเกี่ยวกับความผูกพันในครอบครัวได้
4. ศึกษาข้อมูล รูปแบบเทคนิควิธีการ ผูก มัด เย็บ ปัก ถัก ร้อย เพื่อนำมาประยุกต์ใช้กับผลงาน

3.1 ภาพร่างและการพัฒนาภาพร่าง

ภาพร่างชุดที่ 1

ภาพประกอบที่ 18 ภาพร่างชุด “เก้าอี้ของพ่อ”

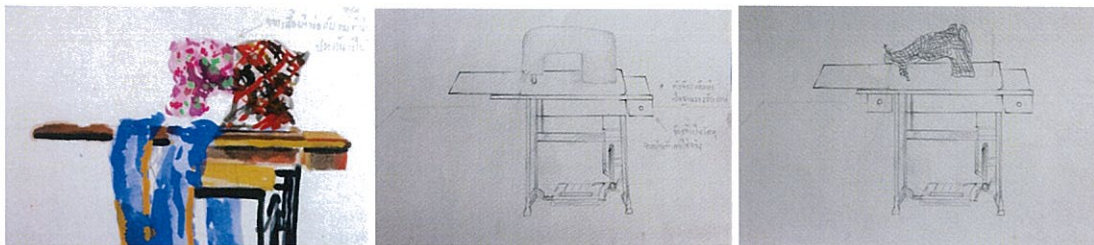
ภาพร่างชุดที่ 1

ภาพร่างชุดนี้เป็นความบังเอิญจากเก้าอี้ไม้ที่พ่อเคยใช้นอนตอนขณะที่ป่วย จึงเกิดแนวความคิดจากตัวเก้าอี้ซึ่งข้าพเจ้ามองว่า ตำแหน่งของเก้าอี้ตรงซี่ไม้ที่เรียงตัวกัน และรองรับน้ำหนักตรงแผ่นหลังรู้สึกคล้ายกระดูกสันหลังของคน อิงความรู้สึกแทนกระดูกสันหลังของพ่อ เชื่อมโยงตัววัตถุเก้าอี้กับพ่อในผลงาน “เก้าอี้ของพ่อ”

ปัญหาจากภาพร่างชุดนี้คือ วัตถุจริงยังมีความใหม่ สภาพการใช้งาน สีของตัววัตถุยังขาดอารมณ์ที่จะสื่อให้เข้าถึงแนวคิดที่ต้องการจะแสดงออก เพื่อให้วัตถุสอดคล้องกับแนวความคิดจึงต้องค้นหาตัววัตถุที่มีความเก่า สภาพที่ไม่สมบูรณ์ รูปทรงที่ดูไม่แข็งแรง โดยอิงรูปลักษณะของเก้าอี้ที่ใช้งานจริงจากในครอบครัว

จากภาพร่างชุดนี้ข้าพเจ้าได้มีการปรับ และแก้ไขตัววัตถุให้ลงตัวยิ่งขึ้น คืออารมณ์ของวัตถุ (เก้าอี้ของพ่อ) ที่สามารถสะท้อนอารมณ์ได้จากการมองเพื่อให้ตัววัตถุมีความสอดคล้องกับแนวความคิด

ภาพร่างชุดที่ 2

ภาพประกอบที่ 19 ภาพร่างชุด “จักรเย็บผ้าเก่าของแม่”

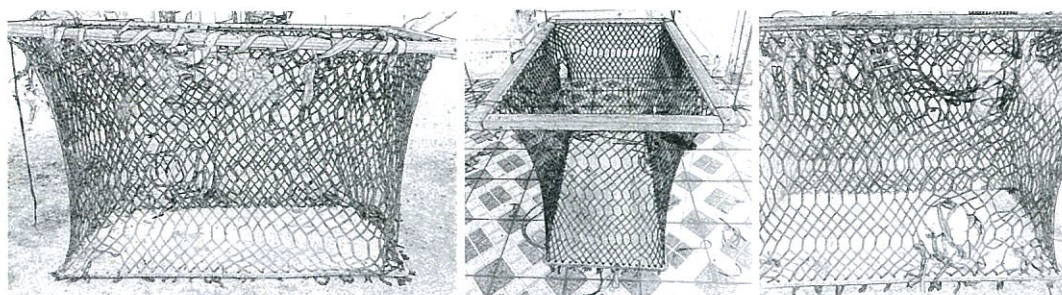
ภาพร่างชุดที่ 2

ภาพร่างชุดนี้เป็นความบังคาลใจมาจากจักรเย็บผ้าของแม่ที่แม่เคยรับจ้างเย็บผ้าเมื่อตอนข้าพเจ้ายังเด็ก คอยซ่อมแซมเสื้อผ้าของพ่อที่ขาดชำรุดจากการทำงาน ทำสวนและซ่อมเสื้อผ้าของทุกคนในบ้าน แต่ปัจจุบันสภาพของตัวจักรเย็บผ้าไม่สามารถใช้งานได้แล้ว จึงเกิดแนวความคิดจากวัตถุนี้ ซึ่งข้าพเจ้าต้องการประกอบสร้างรูปลักษณะตัวจักรเย็บผ้าขึ้นใหม่ให้มีสภาพที่ดูไม่แข็งแรงเสื่อมสภาพตามกาลเวลา ข้าพเจ้ามองวัตถุแทนบุคคลคือจักรเย็บผ้ากับแม่ และต้องการเติมเต็มความเป็นครอบครัว เยียวยาคุณแลรักษาความรู้สึกที่คนในครอบครัวต้องพึ่งดูแลรักษา ร่วมกัน เป็นการถ่ายทอดความรู้สึกออกผ่านวัตถุแทนบุคคล เชื่อมโยงตัวจักรเย็บผ้ากับแม่ ในผลงาน “จักรเย็บผ้าของแม่”

ปัญหาที่เกิดขึ้นจากภาพร่างชุดนี้คือ วัสดุที่นำมาประกอบสร้างในงาน ต้องรองรับกับรูปทรงตัวจักรเย็บผ้าเพื่อให้เข้ากันได้ คือวัสดุที่เป็นเส้นใยต่างๆที่จะสามารถเย็บ ถัก ประกอบกันได้

ภาพร่างชุดนี้ข้าพเจ้าได้มีการปรับ แก้ไขและพัฒนาให้ลงตัวยิ่งขึ้น รูปทรงของจักรเย็บผ้าที่ถูกประกอบสร้างขึ้นมาใหม่ กับวัสดุประเภทเส้นใยที่นำมาถักแล้วเกิดรูปลักษณะที่ดูไม่แข็งแรงสอดคล้องกับแนวความคิดสามารถสะท้อนอารมณ์ที่ต้องการจะสื่อได้

ภาพร่างชุดที่ 3

ภาพประกอบที่ 20 ภาพร่างชุด “เปลนอนตอนเด็กของข้าพเจ้า”

ภาพร่างชุดที่ 3

ภาพร่างชุดนี้เป็นความบังคาลใจมาจากเปลนอนของข้าพเจ้า ที่แม่ให้ข้าพเจ้านอนเมื่อตอนยังเด็ก ซึ่งในวิถีชนบทตามถิ่นฐานข้าพเจ้าเด็กกับเปลจะเป็นสิ่งที่มีความผูกพันกันมาก เพราะส่วนใหญ่จะถูกเลี้ยงในเปล กิน นอน เล่น ไปตามประสา แต่ปัจจุบันสภาพของเปลนั้นไม่สามารถใช้งานได้แล้ว เนื่องจากชำรุด ขาดหายไปมาก จึงเกิดแนวความคิดจากวัตถุนี้ ซึ่งข้าพเจ้าต้องการประกอบสร้างรูปลักษณะเปลนอนขึ้นมาใหม่ ด้วยวัสดุผ้าที่มีที่มาจากพ่อและแม่ ข้าพเจ้ามองวัตถุแทนบุคคลคือเปลนอนกับตอนเด็กข้าพเจ้าซึ่งมีความผูกพันมาตั้งแต่เด็ก และต้องการดึงอารมณ์ความรู้สึกนั้นขึ้นมาใหม่ เป็นการถ่ายทอดความรู้สึกออกผ่านวัตถุแทนบุคคล เชื่อมโยงเปลกับข้าพเจ้า ในผลงาน “เปลนอนตอนเด็ก”

ปัญหาที่เกิดขึ้นจากภาพร่างชุดนี้คือ วัสดุที่นำมาประกอบสร้างในงาน ต้องเลือกสรรสีของวัสดุให้มีโทนเดียวกันเนื่องจากสีบางจุดโดดเด่นไป

ภาพร่างชุดนี้ข้าพเจ้าได้มีการปรับ แก้ไขและพัฒนาให้ลงตัวยิ่งขึ้น รูปทรงของเปลเด็กที่ถูกรวบรวมสร้างขึ้นมาใหม่ ด้วยวัสดุผ้าที่มีที่มาจากพ่อและแม่ ที่นำมาดัดแทนที่รูปทรงเดิมของวัตถุเปลที่มีบทบาทข้าพเจ้าเมื่อวัยเด็ก เหมือนกับความอบอุ่นที่เคยเป็นอยู่ โอบอุ้มเราอยู่ สำคัญกับส่วนที่ความรู้สึคนั้นแล้วเกิดรูปลักษณะใหม่ที่เปลี่ยนวัสดุ ให้มีความสอดคล้องกับแนวความคิดสามารถสะท้อนอารมณ์ที่ต้องการจะสื่อได้

3.2 กระบวนการสร้างงาน

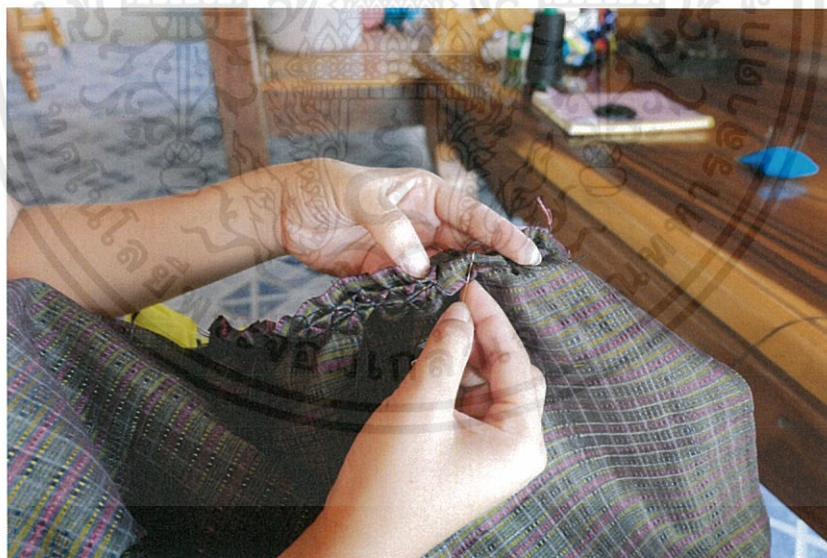
ในกระบวนการสร้างสรรค์ผลงานของข้าพเจ้า เพื่อให้สามารถสร้างสรรค์งานได้อย่างสมบูรณ์ จึงจำเป็นต้องกำหนดขั้นตอนของการสร้างสรรค์ให้มีระบบแบบแผน เนื่องจากลักษณะของงานมีกระบวนการคิดเป็นชุดเดียวกัน ตัวรูปแบบ เทคนิค วัสดุ วัตถุ และเนื้อหา จึงเป็นไปในทิศทางเดียวกัน จึงได้กำหนดขั้นตอนของการสร้างสรรค์งานเป็นลำดับดังนี้

1. เก็บรวบรวมข้อมูลจากสภาพแวดล้อม อารมณ์ความรู้สึกจนเกิดเป็นแรงบันดาลใจในการสร้างสรรค์
2. ทำภาพร่างที่เกิดจากการตกตะกอนของความคิดและกลั่นกรองออกมาเป็นภาพ
3. หาวัตถุและรวบรวมวัตถุที่มีผลต่อความรู้สึกมาลงมือปฏิบัติงาน

ด้วยประสบการณ์ความผูกพันกับการถักทอ ตัดเย็บ ของข้าพเจ้ากับแม่ ล้วนเป็นสิ่งกระตุ้นให้ข้าพเจ้าเลือกสรรวิธีเหล่านี้มาปรับใช้ในการสร้างสรรค์เป็นผลงานศิลปะ

ความหมายทางเทคนิควิธีการ

การเย็บ เป็นการเชื่อมต่อกันระหว่างวัตถุชิ้นเล็กๆจนรวมตัวกันเป็นชิ้นใหญ่ เกิดการประกบกันขึ้นระหว่างวัสดุหนึ่งไปยังอีกวัสดุหนึ่ง

ภาพประกอบที่21 ภาพข้อมูลการเย็บผ้า ที่บ้าน จ.อ่างทอง (ธนารัตน์ วงษ์น้อย,2558)

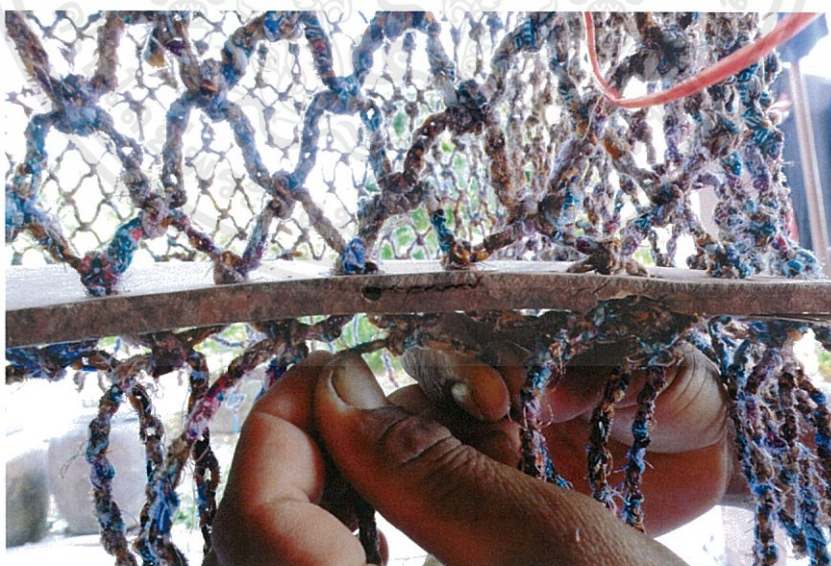
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

การถัก เป็นการใช้อุปกรณ์ในการถักสร้างลวดลายที่ละเอียดจนได้ลวดลายและความยาวตามต้องการ

ภาพประกอบที่22 ภาพข้อมูลการถักโครเชต์ ที่บ้าน จ.อ่างทอง (ชนารัตน์ วงษ์น้อย,2558)

การผูก เป็นการนำวัสดุมาสอดคล้องกันให้เกิดเป็นเงื่อน เพื่อทำให้มันหรือติดต่อกันในตัวหรือกับสิ่งอื่น หรือติดพันกันแน่นกับสิ่งใดสิ่งหนึ่ง

ภาพประกอบที่23 ภาพข้อมูลการผูกเปล ที่บ้าน จ.อ่างทอง (ชนารัตน์ วงษ์น้อย,2558)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ข้าพเจ้าได้นำภาพร่างชุดที่1 ชุดที่2 และชุดที่3 มาขยายให้ชัดเจนขึ้น ภาพร่างทั้ง 3 ชุดนี้ ถูกปรับ และแก้ไขมาเรื่อยๆจนได้เข้าสู่กระบวนการสร้างสรรค์งาน อาศัยแบบร่างเพื่อนำมาขยายเป็นผลงานจริง โดยผลงานแต่ละชิ้นมีกระบวนการสร้างสรรค์ที่แตกต่างกันแต่ไปในทิศทางเดียวกันดังนี้

3.2.1 ผลงานชิ้นที่ 1 “แก้อีของพ่อ” ข้าพเจ้าใช้วัสดุที่เป็นเสื้อผ้าของแม่ ประกอบเข้ากับวัสดุคือแก้อีที่พ่อเคยใช้นั่ง และนอนตอนป่วย วัสดุที่เป็นผ้าใช้สีแท้จากตัววัสดุ เลือกลายผ้าที่มีความเฉพาะในครอบครัว และใช้วิธีการเย็บเป็นลายหมอนที่แม่เคยสอนข้าพเจ้ายามว่าง ไปแทนที่ส่วนที่สึกหรอของแก้อีเพื่อเติมเต็มวัสดุที่อยู่ในสภาพไม่แข็งแรงนั้น สะท้อนสภาวะความไม่ปกติของห่วงอาวมณ์หรือช่วงเวลาหนึ่ง และพยายามเยียวยารักษาให้อยู่ในสภาวะปกติ เสมือนเป็นการดูแลรักษาตัววัสดุในขณะเดียวกันก็เป็นการเยียวยารักษาทางความรู้สึกและจิตใจ ซึ่งข้าพเจ้าเล็งเห็นถึงความสำคัญของวัตถุภายในบ้านและความรู้สึกที่ทุกคนในครอบครัวต่างมีประสบการณ์ร่วมกัน

3.2.2 ผลงานชิ้นที่ 2 “จักรเย็บผ้าของแม่” ผลงานชิ้นนี้เป็นวัสดุที่มาจากประสบการณ์ความทรงจำของแม่ที่เคยมีความผูกพันจากการเย็บผ้า ซึ่งเป็นกิจวัตรประจำของแม่ เป็นการเติมเต็มตัวจักรเย็บผ้าขึ้นมาใหม่เพื่อทดแทนความรู้สึกและตัววัสดุที่เสื่อมสลายและขาดหาย เป็นรูปทรงที่อ้างอิงจากวัตถุจริง ใช้วัสดุที่เป็นเส้นใยมาถักและเย็บประกอบกัน แทนคำวัตถุเดิมเพื่อเปลี่ยนรูปลักษณะใหม่ เพื่อสะท้อนให้เกิดการรับรู้ใหม่จากการมอง สภาพของวัตถุที่เปลี่ยนแปลง

3.2.3 ผลงานชิ้นที่ 3 “เปลนอนตอนเด็กของข้าพเจ้า” ผลงานชิ้นนี้เป็นการใช้วัสดุที่มาจากพ่อ กับแม่ มาประสานเข้ากันด้วยวิธีการถักเปีย ซึ่งเป็นกรเติมเต็มวัสดุที่มีบทบาทสำคัญกับข้าพเจ้าเป็นความทรงจำในวัยเด็ก โดยใช้วัสดุที่มีความหมาย มีความเฉพาะ ตัววัสดุมีที่มาจากผ้าขาวม้าของพ่อกับผ้าถุงของแม่มาคลี่คลายรูปทรงใหม่ให้เป็นเส้นเพื่อประกอบสร้างเป็นเปล อ้างอิงลดทอนการถักแบบพื้นบ้าน และสะท้อนความผูกพันแบบวิถีชนบท

จากผลงานชิ้นที่ 1 ชิ้นที่ 2 และชิ้นที่ 3 เป็นผลงานที่มีกระบวนการคิดเป็นชุดเดียวกัน มีความสอดคล้องกันระหว่างตัววัตถุกับบุคคลในครอบครัว เป็นบทสนทนาที่พูดด้วยวัตถุ มโนภาพคล้ายกับพ่อนั่งดูแม่เย็บผ้า โดยมีวัตถุของข้าพเจ้าเข้าร่วมอยู่เป็นงานในชุดเดียวกัน

บทที่ 4

วิเคราะห์การสร้างสรรค์

จากการสร้างสรรค์ผลงานทั้งหมดของข้าพเจ้า มีแรงบันดาลใจมาจากครอบครัวทั้งสิ้น ทั้งพ่อแม่ ญาติพี่น้อง ที่อยู่อาศัย ความเป็นชนบท วิถีแบบเรียบง่าย ข้าวของเครื่องใช้ต่างๆที่ธรรมดาไม่ทันสมัย ไม่ซับซ้อน รวมถึงสิ่งแวดล้อมรอบตัวที่อยู่กับธรรมชาติ ทุกสิ่งอย่างนี้คือเหตุปัจจัยในการสร้างสรรค์ผลงานของข้าพเจ้า โดยใช้วัตถุภายในบ้านที่ทุกคนมีประสบการณ์ร่วมกัน วัตถุจริงที่มีอยู่แล้วถูกเติมเต็มด้วยประสบการณ์ ความทรงจำให้สมบูรณ์ด้วยจินตนาการ ก่อให้เกิดการผสมผสานที่มีความขัดแย้งกันระหว่างวัตถุเดิมกับวัสดุใหม่ที่เติมเต็มเข้าไปแทนชิ้นส่วนบางอย่างที่ชำรุดสูญหาย ให้วัตถุนั้นเป็นเสมือนโครงสร้างหลัก และมีวัสดุอื่นๆเป็นรายละเอียดในผลงาน

4.1 วิเคราะห์ผลงานโดยรวม

จากรูปแบบการสร้างสรรค์ผลงานโดยรวมของข้าพเจ้า มีการใช้วัตถุภายในบ้านที่มีบทบาทสำคัญกับบุคคลในครอบครัวมาเป็นตัวสื่อสารในการนำเสนอ ให้วัตถุเป็นโครงสร้างหลักของผลงาน เป็นลักษณะของการเติมเต็มวัตถุครอบครัว ในส่วนที่หายไป ชำรุด ผุพัง ด้วยประสบการณ์ ความทรงจำและการแสดงออกในรูปแบบส่วนตัว เหมือนเป็นการจำลองรูปทรงส่วนที่หายไปด้วยจินตนาการ เป็นการนำเสนอความสัมพันธ์และความผูกพันระหว่างมนุษย์กับวัตถุ ซึ่งถ้าบางส่วนของวัตถุนั้นชำรุดสูญหายไปแล้ว สิ่งต่างๆเหล่านั้น อาจเรียกคืนกลับมาได้ยาก ประกอบกับช่วงวัยที่โรยราของพ่อกับแม่ที่และความเจ็บป่วยที่เริ่มปรากฏให้เห็น แล้วเกิดความสะเทือนใจมาสู่งานสร้างสรรค์ศิลปะจากวัตถุในรูปแบบสื่อผสมสามมิติ

4.1.1 เรื่องราว (Subject)

เป็นการถ่ายทอดเรื่องราว วิถีชีวิตแบบครอบครัวต่างจังหวัดจากประสบการณ์ตรงของข้าพเจ้าใช้วัตถุภายในบ้านมาเป็นสื่อเล่าเรื่อง แทนความผูกพัน เป็นการเชื่อมโยงระหว่างวัตถุกับบุคคลในครอบครัวที่มีความสัมพันธ์กัน ใช้บริบทของวัตถุสื่อสารแทนตัวบุคคล

4.1.2 เนื้อหา (Content)

เวลาผ่านไป ช่วงวัยของพ่อกับแม่เริ่มโรยรา ซึ่งตอนนี้ข้าพเจ้าเห็นความเจ็บป่วยของพ่อ ซึ่งทุกคนในบ้านรู้สึกเป็นทุกข์และกังวลใจ เกิดเป็นแรงกดดัน เกิดความโหยหาสภาวะความปกติสุขที่เคยเป็น ประกอบกับวัตถุที่บุคคลในครอบครัวได้ใช้ในบริบทต่างๆได้แตก ชำรุด หรือสูญหาย เกิดความรู้สึกว่าบางสิ่งบางอย่างในใจมันหายไป เพื่อเป็นการเติมเต็มความรู้สึกนั้น ข้าพเจ้าจึง

ต้องการเติมเต็มด้วยประสบการณ์ ความทรงจำให้สมบูรณ์ด้วยจินตนาการของข้าพเจ้าเอง จึงเป็นแรงกระตุ้นให้ข้าพเจ้าสร้างสรรค์ผลงานผ่านกระบวนการทางศิลปะ ถ่ายทอดผ่านตัววัตถุภายในบ้านที่มีบทบาทสำคัญที่เชื่อมโยงกับบุคคลภายในครอบครัว ในรูปแบบของการเติมเต็ม การจำลองชิ้นส่วนบางอย่างและเรียงร้อยเข้าไปใหม่ เพื่อทดแทนส่วนประกอบหรือชิ้นส่วนของตัววัตถุเดิม

4.1.3 การแสดงออก (Expression)

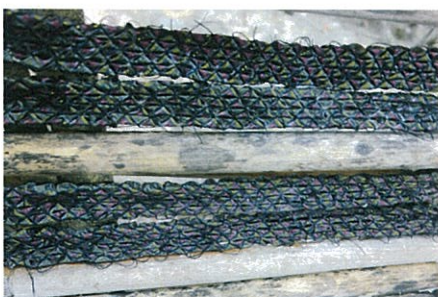
ผลงานศิลปะนิพนธ์ชุดนี้ มีการแสดงออกทางอารมณ์ความรู้สึกที่เกิดขึ้นในงานแนวความคิดและเทคนิควิธีการ รวมถึงการใช้วัตถุภายในบ้านมาเป็นสื่อ นำเรื่อง เพื่อให้เกิดความสอดคล้องกันของตัวงานทั้งชุด

4.2 วิเคราะห์ทัศนธาตุ

ผลงานชิ้นที่ 1 เส้น (Lines)

- ก. เส้นที่เป็นวัตถุเดิมคือไม้ให้ความรู้สึกแข็งแรง ส่วนเส้นที่เป็นวัสดุใหม่คือผ้าให้ความรู้สึกอ่อนแอไม่แข็งแรง

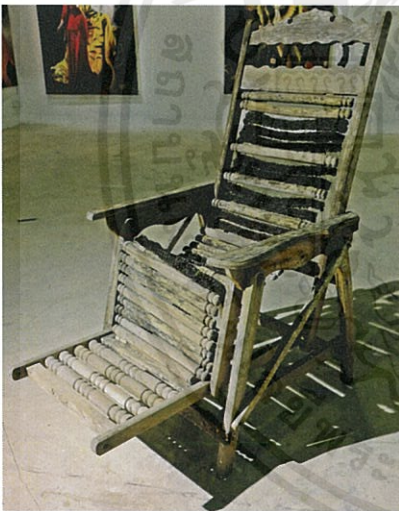
- ข. ใช้เส้นในการเติมเต็มรายละเอียดทดแทนส่วนที่ขาดหายไปของวัตถุชวนให้เกิดการตั้งคำถามกับงาน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

- ค. เส้นที่เกิดจากโครงสร้างที่มันฝรั่ง เเฉ
เอียง เป็นองค์ประกอบที่ทำให้รู้สึก
อ่อนแรง

ผลงานชิ้นที่ 1 รูปทรง (Forms)

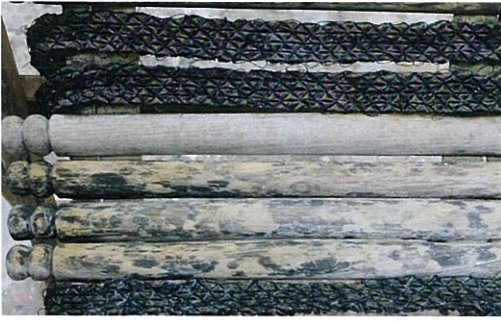

- ก. รูปทรงจากตัววัตถุ(เก้าอี้) เป็นตัว
สื่อสารที่พูดถึงบุคคล

- ข. รูปทรงของวัตถุ(เก้าอี้) ที่เสื่อมสภาพ
ผุพังตามกาลเวลา สะท้อนถึงร่างกาย
ความโรยราของบุคคล

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

- ก. รูปทรงในส่วนที่เป็นรายละเอียดของงาน มีการใช้วัสดุเดิมที่เป็นไม้ซึ่งขัดแย้งกับวัสดุใหม่ที่เป็นผ้า

ผลงานชิ้นที่ 1 พื้นผิว (Textures)

- ก. พื้นผิวเดิมของไม้เก่า ร่องรอยของไม้เก่าที่ผุพังตามกาลเวลา แสดงถึงร่องรอยที่ผ่านการใช้งานมาเป็นเวลานาน

- ข. พื้นผิวจากตัววัสดุที่เป็นผ้าให้ความรู้สึกอ่อนนุ่ม

- ค. พื้นผิวที่ได้จากตัวเนื้อผ้าแท้ๆ และ ลวดลายที่ซ่อนอยู่ในผ้า ประกอบกับเทคนิควิธีการเย็บทำให้ได้พื้นผิวใหม่ขึ้นมา

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ผลงานชิ้นที่ 1 สี (Color)

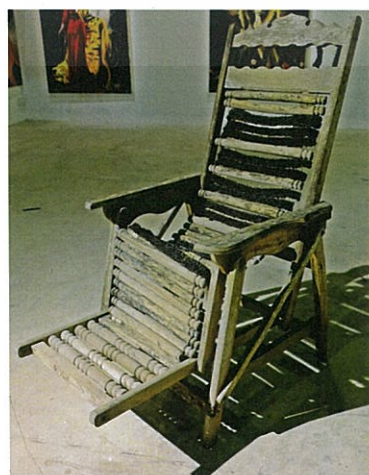
- ก. สีจากวัสดุที่ใช้ในงานเป็นสีโทนเข้ม(สี
แท้จากตัววัสดุ ฝ้าถูของแม่) เพื่อ
แสดงถึงอารมณ์ความทุกข์ ความกังวล
จากการเจ็บป่วยของพ่อ

- ข. ใช้เส้นด้ายสีดำในการเย็บเพื่อคุมโทน
และบรรยากาศในตัวงานให้ดูเหงาๆ
เศร้าๆ

- ค. ใช้สีเดิมของตัววัตถุเก้าอี้ที่ทำจากไม้ซึ่ง
มีความเก่าแสดงถึงระยะเวลาจากการใช้
งานที่ผ่านมานาน

- ง. สีเหลืองอ่อนๆ จากแสงไฟที่ตกกระทบ
ลงบนตัวงานช่วยสร้างกระตุ้นอารมณ์
ความรู้สึกเหงาๆ ให้เกิดขึ้นได้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ผลงานชิ้นที่ 1 น้ำหนัก (Volume)

- ก. การใช้วัสดุที่แข็งทำให้เกิดน้ำหนักในตัวงาน เกิดมิติ มีมวล ปริมาตรจากการเย็บ เมื่อสัมผัสแล้วจะรู้สึกถึงความหนา

- ข. ใช้เส้นด้ายสีดำในการเย็บเพื่อสร้างน้ำหนักคุมโทน โดยเข้าพเจ้าทิ้งร่องรอยเส้นด้ายจากการเย็บไว้ เพื่อสร้างมิติในงาน นอกเหนือจากสีเข้มของตัววัสดุผ้าถุง

ผลงานชิ้นที่ 1 ที่ว่าง (Space)

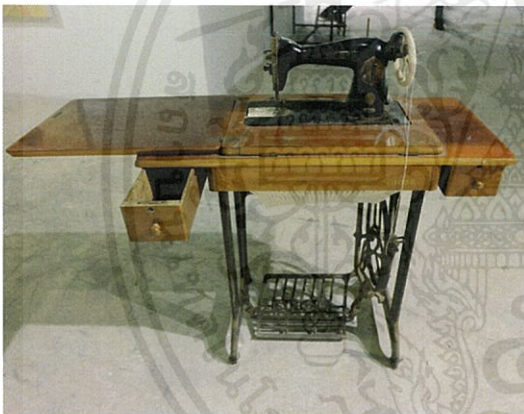

- ก. พื้นที่ว่างในตัวงาน จะมีช่องว่างระหว่างกัน ของแต่ละส่วน ทำให้ช่วยจับแน่นรูปทรงให้ดูเด่นขึ้น

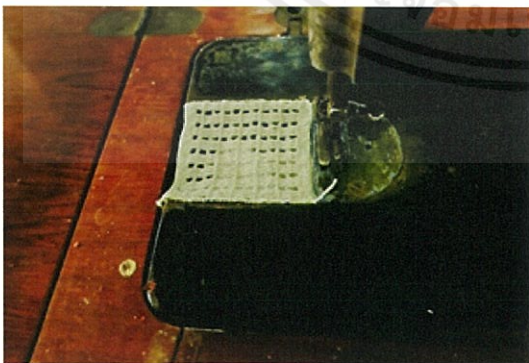

- ข. พื้นที่ว่างในงานข้าพเจ้า ค่อนข้างมีอยู่มาก เนื่องจากงานเป็นสามมิติ ดูได้รอบด้าน พื้นที่ว่างจึงเกิดขึ้นโดยอัตโนมัติ

ผลงานชิ้นที่ 2 เส้น (Lines)

- ก. เส้นเป็นสิ่งกำหนดโครงสร้างหลัก และขอบเขตของตัวงาน

- ข. เส้นจากรูปทรงของจักรเย็บผ้าที่เสื่อมสภาพและบางส่วนขาดหาย ถูกเข้าไปใหม่ สร้างความหมาย นัยยะบางอย่างให้กับงาน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

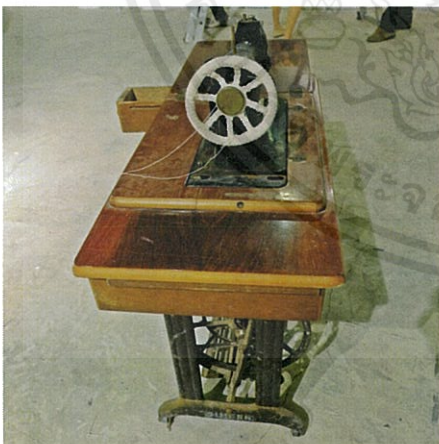

ค. เส้นจากเส้นใยที่นำมาถัก ประกอบ
สร้างใหม่ ทำให้เกิดความแตกต่าง
ระหว่างตัววัสดุใหม่ที่เติมเต็มแทนวัสดุ
เดิม

ผลงานชิ้นที่ 2 รูปทรง (Forms)

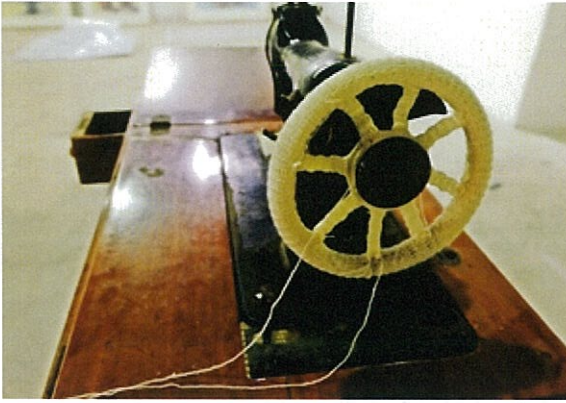

ก. รูปทรงโดยรวมของงานเป็นรูปทรง
แท่งที่ได้จากตัววัตถุ(จักรเย็บผ้าของ
แม่)

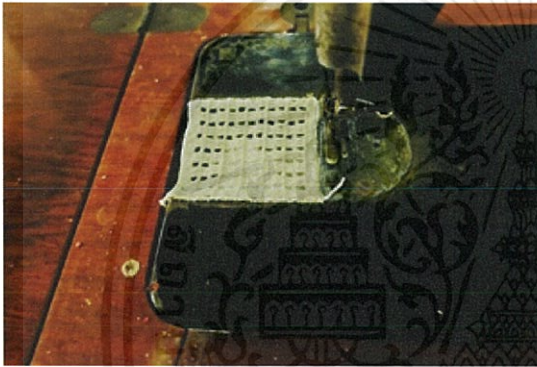
ข. รูปทรงที่ถูกเติมเต็มด้วยเส้นใย
ทดแทนส่วนที่หายไปหรือชำรุดและ
ใช้การถักทอ(แบบโครเชต์)มีการใช้
วัสดุที่ ต่างกัน อารมณ์ ความรู้สึก
จึงเปลี่ยนไปตามรูปทรงที่ปรากฏ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

- ค. รูปทรงของตัวงาน โดยรวม เป็นการ ผสานระหว่างวัตถุเดิมกับรูปทรงที่ ถูกถักทอขึ้นใหม่ เพื่อเติมเต็มให้เกิด ความสมบูรณ์ทางความรู้สึกจาก ประสบการณ์และความทรงจำ

ผลงานชิ้นที่ 2 พื้นผิว (Textures)

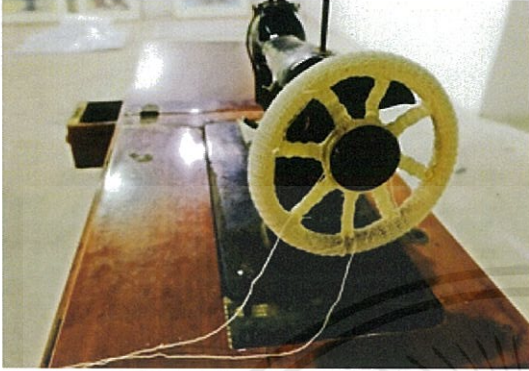

- ก. พื้นผิวในงานเกิดจากการใช้เส้นใยถัก ทอขึ้นใหม่ที่มีความอ่อนนุ่ม ยืดหยุ่น มีความขัดแย้งกับวัตถุเดิมคือความแข็ง เนื่องจากวัสดุเดิมนั้นทำจากเหล็กและ ไม้

- ข. พื้นผิวที่เกิดจากการถักทอช่วยสร้างมิติ ใหม่ให้เกิดขึ้นในงานด้วยเช่นกัน

ผลงานชิ้นที่ 2 สี (Color)

ก. ใช้สีจากวัสดุเส้นใยที่มีความแตกต่าง เพื่อให้บางจุดของงานโดดเด่นไม่กลืนหายไปกับวัตถุเดิม

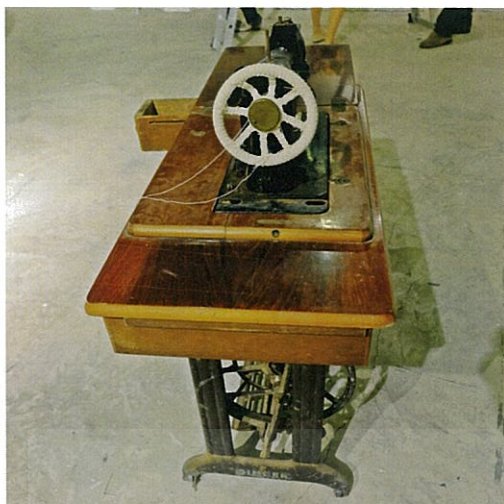
ข. ใช้สีจากตัววัตถุ(จักรเย็บผ้า) ที่มีร่องรอยการใช้งานมานาน เป็นตัวบอกเล่าเรื่องราวความทรงจำ

ผลงานชิ้นที่ 2 น้ำหนัก (Volume)

ก. น้ำหนักของแสงเงาที่เกิดขึ้นในงาน สามารถเกิดขึ้นตามรูปทรงของตัวงานนั้นเอง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

- ข. น้ำหนัก มวลและปริมาตรสามารถเกิดขึ้นได้จากตาเห็น เนื่องจากตัวงานเป็นสามมิติ

ผลงานชิ้นที่ 2 ที่ว่าง (Space)

- ก. ที่ว่างที่เกิดขึ้นในงานช่วยขับเน้นรูปทรงของวัตถุให้ดูโดดเด่นและน่าสนใจ

- ข. พื้นที่ว่างในตัวงานเกิดขึ้นโดยอัตโนมัติ เนื่องจากลักษณะงานเป็นสามมิติ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ผลงานชิ้นที่ 3 เส้น (Lines)

- ก. เส้นภายในตัวงานเป็นโครงสร้างหลักของงานและเป็นตัวกำหนดรูปทรงขอบเขตของผลงานทั้งหมด

- ข. เส้นเกิดจากการแปลสภาพของตัววัสดุ (ผ้าถุงของแม่และผ้าขาวม้าของพ่อ) ถูกนำมาถักให้เป็นเส้น และประกอบสร้างเพื่อเติมเต็มรูปทรงของตัววัตถุเดิม(เปลนอนตอนเด็กของข้าพเจ้า)

- ค. เส้นเกิดจากลายถักที่มีแบบแผน เป็นวิธีการพื้นถิ่นที่นำมาใช้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ผลงานชิ้นที่ 3 รูปทรง (Forms)

ก. รูปทรงของงานเป็นโครงสร้างที่มาจาก
ตัววัตถุต้นทาง

ข. รูปทรงโดยรวมของงานเกิดจากการ
ผสมวัสดุใหม่เข้าไปเชื่อมโยงเพิ่มเติม
วัสดุเดิม

ผลงานชิ้นที่ 3 พื้นผิว (Textures)

ก. พื้นผิวในงานที่ได้จากวัสดุช่วยเปลี่ยน
ประสบการณ์การรับรู้ของคนดู

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

- ข. พื้นที่ที่เกิดจากการถักช่วยสร้างมิติใหม่ให้เกิดขึ้นในงาน

ผลงานชิ้นที่ 3 สี (Color)

- ก. ใช้สีเข้มเป็นตัวควบคุมน้ำหนัก เพื่อให้อยู่ในบรรยากาศเดียวกันกับงานทั้งหมด เพื่อสร้างความกลมกลืนของชุดงาน

- ข. สีแท้ที่ได้จากตัววัสดุช่วยกระตุ้นอารมณ์ความรู้สึกที่ต้องการสื่อสารได้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ผลงานชิ้นที่ 3 น้ำหนัก (Volume)

- ก. น้ำหนักที่เกิดจากเงาสะท้อนของตัวงาน ทำให้ความเป็นมิติเกิดขึ้นในงาน

- ข. น้ำหนักจากสีของตัววัสดุที่มีความเข้ม เป็นตัวคุมโทน คุมบรรยากาศของงาน

ผลงานชิ้นที่ 3 ที่ว่าง (Space)

- ก. ช่องว่างระหว่างการถักของลายช่วยทำให้งานดูมีมิติที่ซับซ้อนที่น่าสนใจ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

- ข. พื้นที่ว่างในตัวงานเกิดขึ้นช่วยขับเน้น
รูปทรงของตัววัตถุให้โดดเด่นขึ้นมา

4.3 วิเคราะห์การจัดองค์ประกอบศิลป์

การสร้างผลงานศิลปะ เป็นการถ่ายทอดการแสดงออก ซึ่งจะถ่ายทอดการแสดงออกทางอารมณ์ความรู้สึก ความคิด ความงาม ผลงานที่สร้างขึ้น ประกอบไปด้วย รูปทรงที่ใช้แทนค่าทางความคิดและเนื้อหาที่ทำให้เกิดองค์ประกอบทางนามธรรมได้เช่นกัน รูปทรงของผลงานเป็นสื่อที่จะสามารถอธิบายความคิดที่จะแสดงออกให้ได้รูปทรงที่ต้องการไปในแนวทางเดียวกันกับแนวความคิด ถ้าแยกกันก็จะทำให้ขาดความเป็นเอกภาพ การนำหลักทัศนธาตุมาประกอบกับวิธีการจัดวางองค์ประกอบภาพในส่วนของรูปแบบงานศิลปะจะต้องใช้ความเข้าใจในหลักองค์ประกอบศิลป์ ซึ่งสิ่งเหล่านี้จะนำมาวิเคราะห์ในวิทยานิพนธ์ดังนี้

ภาพประกอบที่ 24 : ภาพวิเคราะห์องค์ประกอบจากผลงานชิ้นที่ 1

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4.3.1 ความกลมกลืน (Harmony)

ในความกลมกลืนของข้าพเจ้า มีความกลมกลืนทางวิธีการเย็บที่ใช้วัสดุ(ผ้าถุง) โทนเข้ม ถูกเย็บด้วยด้ายสีดำเพื่อให้หน้าหนักเป็นตัวควบคุมบรรยากาศโดยรวมของตัวงาน แต่ในตัวงานมีความขัดแย้งระหว่างตัววัตถุเดิมกับวัสดุใหม่ที่แทรกเข้าไป

4.3.2 ความหลากหลาย (Variety)

ความหลากหลายในผลงานของข้าพเจ้าเป็นการเติมวัสดุผ้าถุงของแม่ที่มีความอ่อนนุ่มแทรกเข้าไปผสานเพื่อเติมเต็มกับวัตถุเดิมที่มีความแข็งคือเก้าอี้ของพ่อ เกิดเป็นความขัดแย้งที่รับรู้ได้จากการมองเห็น เน้นที่ความละเอียดของการเย็บเป็นจังหวะทับซ้อนต่อกันไปเรื่อยๆ เป็นความหลากหลายทางการใช้วัสดุ แล้วยังเพิ่มความละเอียดของพื้นผิวด้วยการเย็บ และการแปรเปลี่ยนของรูปทรงเดียวกัน เกิดเป็นการประสานกันทั้งผลงาน

4.3.3 ความสมดุล (Balance)

ข้าพเจ้าไม่ได้คำนึงถึงดุลยภาพที่เกิดขึ้นในงาน ตัวงานมีสภาพที่ไม่สมดุล รูปทรงผิดเพี้ยนไม่แข็งแรง เพราะต้องการให้อารมณ์ของงานดูไม่แข็งแรง ซึ่งเป็นสิ่งที่ข้าพเจ้าเจตนาที่จะสื่อสารผ่านตัววัตถุนี้

4.3.4 สัดส่วน (Proportion)

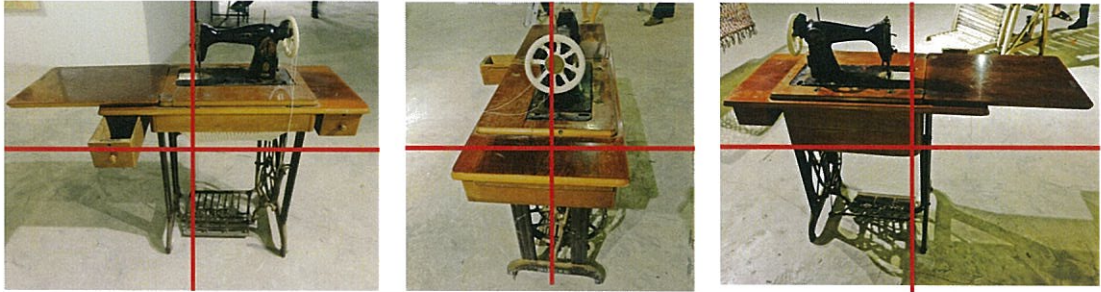
สัดส่วนในผลงานของข้าพเจ้า เป็นเอกภาพที่เกี่ยวกับโครงสร้างโดยรวมของงาน เพราะตัวงานเป็นลักษณะสามมิติ ความเป็นมิติของรูปทรง หน้าหนัก สี ที่เป็นความสัมพันธ์ที่กลมกลืนกัน ให้ความรู้สึกทางสุนทรียศาสตร์และทางอุดมคติ สัดส่วนแต่ละจุดถูกประสานซึ่งกันและกัน

4.3.5 ความเป็นเด่น (Dominance)

ข้าพเจ้าสร้างมิติที่เกิดจากการเย็บวัสดุผ้าถุงเป็นลายขึ้นมาใหม่ เพื่อสร้างความสนใจและแสดงถึงความประณีต ความละเอียดในผลงาน ให้ความสำคัญแก่ตัววัสดุ ซึ่งทำให้รูปแบบของผลงานสอดคล้องกับแนวความคิด และทำให้ผลงานเกิดความสมบูรณ์ชัดเจนในสิ่งที่นำเสนอ

4.3.6 ความเคลื่อนไหว (Movement)

ความเคลื่อนไหวในผลงานของข้าพเจ้า ได้กำหนดให้ทัศนธาตุ เช่น จุด เส้น สี หน้าหนักที่เกิดจากการเย็บสร้างสรรค์ และรูปทรงโดยรวมของตัวงาน สร้างผลกระทบทางสายตาของคนดูสามารถรับรู้ได้ถึงมิติของอารมณ์ความรู้สึก ประสบการณ์ร่วมจากวัตถุ

ภาพประกอบที่25 : ภาพวิเคราะห์องค์ประกอบจากผลงานชิ้นที่2

4.3.1 ความกลมกลืน (Harmony)

ความกลมกลืนของงาน “จักรเย็บผ้าเก่าของแม่” ชิ้นนี้ เป็นการใช้ตัววัตถุจริงเป็นโครงสร้างหลัก ประกอบกับรูปทรงเดิมของวัตถุที่ถูกเติมเต็ม แต่มีความขัดแย้งเรื่องของการใช้วัสดุ สีของวัสดุที่มีความแตกต่างจากของเดิม

4.3.2 ความหลากหลาย (Variety)

ความหลากหลายในผลงานของข้าพเจ้านั้นเป็นการใช้วัสดุที่ถูกดัดขึ้นมาใหม่ เพื่อเติมเต็มและทดแทนส่วนที่ขาดหายไป ผสานเข้ากับวัตถุจริง ซึ่งทำให้อารมณ์ในการรับรู้ของผู้ชมงานเปลี่ยนไปจากเดิม

4.3.3 ความสมดุล (Balance)

องค์ประกอบของงานข้าพเจ้าในชิ้นนี้ไม่ได้คำนึงถึงดุลยภาพ แต่นึกถึงการแสดงออกอารมณ์ความรู้สึกที่ผ่านตัววัตถุ ให้ความสมดุลเกิดขึ้นเองตามธรรมชาติด้วยตัววัสดุที่นำมาดัด

4.3.4 สัดส่วน (Proportion)

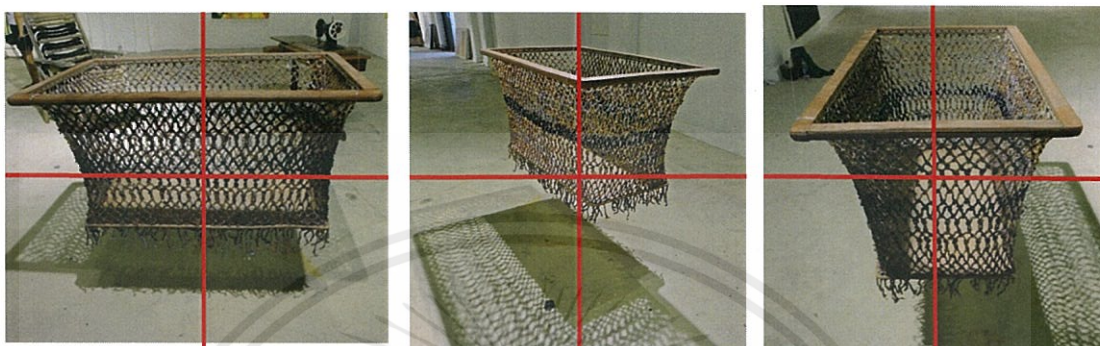
สัดส่วนในผลงานของข้าพเจ้า สามารถลงตัวได้ด้วยตัวมันเอง เพราะตัวงานมีโครงสร้างโดยรวมเป็นวัตถุจริง (จักรเย็บผ้า) และเป็นสามมิติ ความเป็นมิติจะช่วยค้ำรูปทรง สัดส่วนน้ำหนักในตัวงานให้โดดเด่นขึ้นมาเป็นความสัมพันธ์ที่กลมกลืนกัน

4.3.5 ความเป็นเด่น (Dominance)

ข้าพเจ้าสร้างใช้มิติที่จากความเป็นวัตถุจริง(จักรเย็บผ้า) สร้างความโดดเด่นและน่าสนใจโดยใช้วิธีการดัดโครเซต ที่แสดงถึงความละเอียดและความประณีตในผลงานและใช้สีที่มีความขัดกับตัววัตถุให้มีความแตกต่าง โดดเด่นขึ้นมา

4.3.6 ความเคลื่อนไหว (Movement)

ข้าพเจ้าไม่ได้คำนึงถึงความเคลื่อนไหวให้เกิดขึ้นกับงาน แต่ใช้ทัศนธาตุที่ปรากฏสร้างผลกระทบทางสายตาต่อผู้ชมงาน ให้สามารถรับรู้อารมณ์ความรู้สึกจากการสื่อสารผ่านตัวงาน

ภาพประกอบที่26 : ภาพวิเคราะห์องค์ประกอบจากผลงานชิ้นที่ 3

4.3.1 ความกลมกลืน (Harmony)

ความกลมกลืนของงาน “เปลนอนตอนเด็กของข้าพเจ้า” ชิ้นนี้ เป็นการใช่วัสดุักเปิดขึ้นมาใหม่แทนวัสดุเดิมที่เป็นด้ายเป็นโครงสร้างหลัก ใช้สีแท้ของวัสดุ(ผ้าถุงของแม่และผ้าขาวม้าของพ่อ) ที่มีความกลมกลืนกับส่วนที่เป็นโครงไม้ สามารถสร้างอารมณ์ความรู้สึกได้จากการมอง

4.3.2 ความหลากหลาย (Variety)

ความหลากหลายในผลงานของข้าพเจ้านั้นเป็นการเปลี่ยนวัสดุที่ถักขึ้นมาใหม่ แต่เป็นการใช่วัสดุที่มีที่มาจากบุคคลในครอบครัว ซึ่งมีการแฝงความหมายสอดคล้องและเชื่อมโยงกันระหว่างตัววัตถุกับบุคคล

4.3.3 ความสมดุล (Balance)

องค์ประกอบของงานข้าพเจ้าในชิ้นนี้ไม่ได้คำนึงถึงดุลยภาพในองค์ประกอบโดยรวม แต่ความสมดุลเกิดขึ้นโดยอัตโนมัติ ด้วยรูปทรงที่เกิดขึ้นจากวิธีการประกอบสร้างในการถ่ายทอดและแสดงออก

4.3.4 สัดส่วน (Proportion)

สัดส่วนในผลงานของข้าพเจ้า มีความสมส่วนกันเนื่องจากโครงสร้างโดยรวมเป็นสี่เหลี่ยมและเป็นสามมิติ ความเป็นมิตินี้จะทำให้สัดส่วนของงานโดดเด่นและน่าสนใจ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4.3.5 ความเป็นเด่น (Dominance)

ตัวงานของข้าพเจ้าชิ้นนี้มีความโดดเด่นเรื่องของวิธีการถักและการนำวัสดุมาใช้ โดยมีการแปลงสภาพของวัสดุให้เป็นเส้นที่มีความเฉพาะ และนำมาถักประกอบสร้างสร้าง ซึ่งสร้างความแปลกใหม่และความน่าสนใจ

4.3.6 ความเคลื่อนไหว (Movement)

ข้าพเจ้าใช้ทัศนธาตุที่ปรากฏในตัวงาน เช่น จุด เส้น สี น้ำหนัก สร้างผลกระทบทางสายตาต่อการมองและประสบการณ์ร่วมของผู้ชมงาน ความเคลื่อนไหวที่เกิดขึ้นจากทัศนธาตุ สามารถสร้างมิติขึ้นในตัวงาน

บทที่ 5

บทสรุป

ผลงานในศิลปนิพนธ์ชุดนี้ ข้าพเจ้าเลือกการเติมเต็มพื้นที่ขึ้นในความทรงจำ ถือเป็น การสร้างสรรค์ผลงานเพื่อแสดงถึงความสัมพันธ์ การเชื่อมโยงของมนุษย์ที่มีต่อกันและต่อวัตถุใน รูปแบบทางสังคมไทยที่เป็นครอบครัวแบบต่างจังหวัด ซึ่งจะมีวิถี ความเป็นอยู่ ประเพณี วัฒนธรรม ความเชื่อที่เรียบง่ายแต่มีแบบแผนสืบทอดต่อกันมารุ่นต่อรุ่น ทำให้ข้าพเจ้าได้เข้าใจว่า เวลาทำให้วัตถุสิ่งของแปรสภาพ ชำรุดและขาดหายไปตามสภาวะการณ์ ช่วงเวลา และยุคสมัย แต่เมื่อวัตถุเปลี่ยนจากสภาพหนึ่งไปสู่อีกสภาพหนึ่งก็คือ การแปรสภาพทั้งรูปร่างและความหมาย หากเรามองลึกกลงไปในวัตถุ จะมีประสบการณ์ ความสัมพันธ์ สายใยต่างๆซ่อนอยู่อย่างมากมาย เราจะเห็นคุณค่าที่แท้จริงของวัตถุเหล่านั้น มิใช่เพียงแต่คราบ ร่องรอย หรือแม้แต่การชำรุด ทรุคโทรดไปตามกาลเวลา สิ่งของหรือวัตถุเหล่านี้ครั้งหนึ่งเคยมีปฏิสัมพันธ์เกี่ยวเนื่องประสบการณ์ ระหว่างบุคคลกับบุคคล หรือระหว่างวัตถุกับบุคคล ทุกครั้งที่ข้าพเจ้าได้เย็บ ปัก ถัก ทอ ต่อเติม รูปทรงของวัตถุที่ขาดหายไปเพื่อทดแทนความทรงจำนั้น ในผลงานชุด “ความผูกพันผ่านวัตถุ” นี้ ผลงานเหล่านี้มักจะพาข้าพเจ้าย้อนกลับไปซึ่งความสัมพันธ์และความทรงจำของวันวานเสมอ ข้าพเจ้าเชื่อว่า หลายคนในสังคมไทยสมัยนี้มักถวิลหาคุณค่าในอดีต ถือเป็นคุณธรรมที่ดีงาม ประการหนึ่ง ผู้ที่มีความรู้สึกเช่นนี้ จะตระหนักถึงคุณค่าอันดีงามที่เคยมีในอดีต สุดท้าย ศิลปะนิพนธ์ชุดนี้ ข้าพเจ้าคาดหวังว่าผู้ชมจะได้รับประสบการณ์ ความทรงจำที่ยังคงอยู่ในจิตใจ คุณค่า ความดีงามที่ยังคงถูกบรรจุไว้ในความทรงจำนั้นเสมอ ซึ่งเป็นส่วนที่เติมเต็มความรู้สึกให้ สมบูรณ์ และยังเป็นบทเรียนให้เราได้เรียนรู้ จากวัตถุชิ้นเดิมที่แปรสภาพไปตามกาลเวลากลับ สมบูรณ์ขึ้นด้วยคุณค่าทางความรู้สึกที่เรามีต่อวัตถุนั้น

ปัญหาและข้อเสนอแนะ

ศิลปนิพนธ์ชุดนี้เป็นการสร้างสรรค์ผลงานที่ค่อนข้างเป็นส่วนตัว เพราะเป็นผลงานที่มีเนื้อหา เรื่องราวเกี่ยวกับความสัมพันธ์ของครอบครัว ซึ่งปัญหาในการสร้างสรรค์คือการใช้วัสดุในการ ประกอบสร้างซึ่งต้องมีการทดลองอยู่ตลอด ประกอบกับการหาเทคนิควิธีการถักเชื่อมโยงกับวัตถุ จริงที่มากกระทำกับวัสดุนั้น เพื่อหาความลงตัวในงานให้มากที่สุด

บรรณานุกรม

- จันทร์ วรากุลเทพ และคณะ. ม.ป.ป. งานประดิษฐ์เครื่องประดับผ้าทอมือ. กรุงเทพฯ : ส่งเสริมอาชีพโอทอป.
- จิราภรณ์ ตั้งกิตติภรณ์. (1991),2556. จิตวิทยาทั่วไป. กรุงเทพฯ : วิ.พรีนซ์.
- จุฑารัตน์ พัชรศิริศักดิ์. 2556. ความสัมพันธ์ระหว่างวัตถุและชีวิตในสังคมไทย. วิทยานิพนธ์ศิลปมหาบัณฑิตสาขาวิชาทัศนศิลป์มหาวิทยาลัยศิลปากร
- ฉัตรชัย อรรถปักษ์. 2548. องค์ประกอบศิลป์. กรุงเทพฯ : โอ.เอส. พรีนติ้งเฮ้าส์.
- คุณหญิง สุททราชน. 2531. การออกแบบลายผ้า. กรุงเทพฯ : โอ.เอส. พรีนติ้งเฮ้าส์.
- ชอุค นิ่มเสมอ. 2553. องค์ประกอบของศิลปะ: **Composition of Art** ฉบับปรับปรุงเพิ่มเติม. พิมพ์ครั้งที่ 7. กรุงเทพฯ : อมรินทร์.
- ชุมนุมวรรณศิลป์. ม.ป.ป. ก.ข. ปรัชญา ปรัชญาแห่งลัทธิวัตถุนิยมคิดและทำอย่างไร. เชียงใหม่ สโมสรนักศึกษามหาวิทยาลัยเชียงใหม่
- คุณหญิง สุททราชน. 2531. การออกแบบลายผ้า. กรุงเทพฯ : โอ.เอส. พรีนติ้งเฮ้าส์.
- นิตรรศการวิทยานิพนธ์นักศึกษาปริญญาโท : กิ่ง-สำเร็จ-รูป. 2556. กรุงเทพฯ : Fine Art Magazine.
- นิตรรศการศิลปะไทย : วิถีแห่งความเป็นไทย. 2552. เชียงใหม่ : โชตนาพรีนซ์.
- นิตรรศการศิลปะไทยร่วมสมัย “ไทยนิยม”. 2557. กรุงเทพฯ
- บุญมี แท่นแก้ว. 2548. ปรัชญาตะวันตกร่วมสมัย. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ : โอ.เอส. พรีนติ้งเฮ้าส์.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ผลงานศิลปะ

ภาพประกอบที่27 : ชื่อผลงาน เก้าอี้ไม้ของพ่อ

เทคนิค เย็บผ้า

ขนาด 80x104x145 เซนติเมตร

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

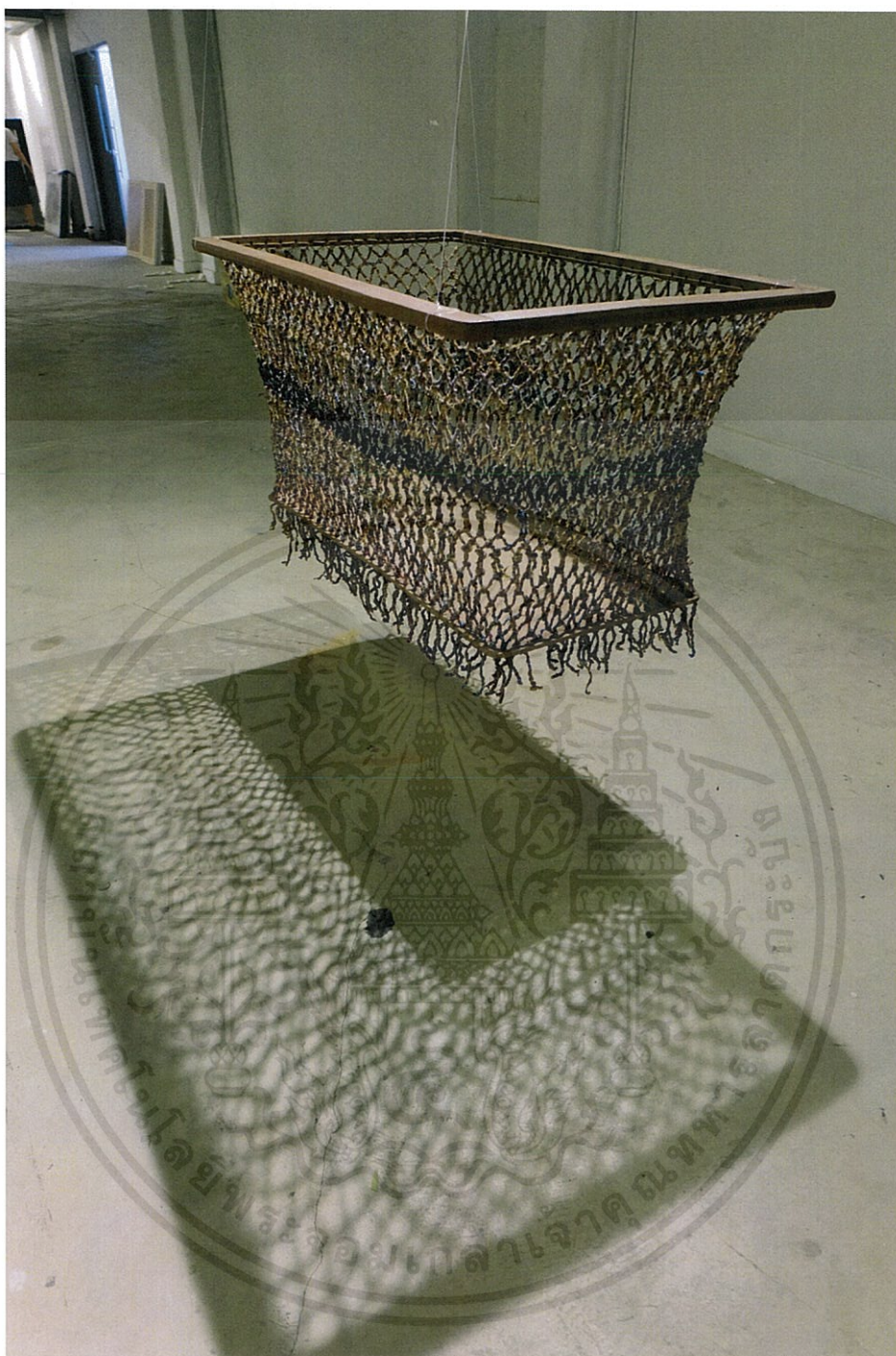

ภาพประกอบที่ 28 : ชื่อผลงาน จักรเย็บผ้าเก่าของแม่

เทคนิค ถักโครเชต์

ขนาด 65x100x110 เซนติเมตร

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพประกอบที่ 29 : ชื่อผลงาน เปลนอนตอนเด็กของข้าพเจ้า
 เทคนิค ถักและผูกด้วยผ้าถุงและผ้าขาวม้าของพ่อ
 ขนาด 66x110x60 เซนติเมตร

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ประวัติผู้เขียน

ชื่อ-นามสกุล	นางสาวธนรัตน์ วงษ์น้อย
วัน เดือน ปีเกิด	7 ธันวาคม 2535 ที่โรงพยาบาลดอนสมอ จ.สิงห์บุรี
ที่อยู่	64/1 หมู่ที่ 4 ตำบลห้วยไผ่ อำเภอแสวงหา จังหวัดอ่างทอง 14150 โทร.0-89400-1049
ประวัติการศึกษา	2553 โรงเรียนค่ายบางระจันวิทยาคม 2557 สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ สาขาวิชาจิตรกรรม

รางวัลและเกียรติประวัติ

- 2554 ร่วมจัดงาน “Photo’s” Photo Exhibition
- 2556 แสดงงาน นิทรรศการศิลปะไทยร่วมสมัย “ไทยนิยม”
- 2558 ได้รับทุนการศึกษาจากมูลนิธิหม่อมเจ้าหญิงมารศรีสุขุมพันธุ์ บริพัตร